

תופץ חינום!

קבלה לעם

www.kab.co.il

העיתון הדו שבועי של תנועת "בני ברוך" • כ"ט טבת תשס"ז • 19.1.07

גיליון מס' 9

עמ' 2

יש תרופה למצב!

עמ' 5

שבט לוי לומד קבלה

היחס הנכון למציאות

עמ' 3

על פנימיות ועל חיצוניות
כשישראל מממשת את תפקידה הרוחני היא פותחת את הדרך עבור האנושות כולה

אריק זאבי:

כל אחד יכול לעשות את זה!

עמ' 12

דבר העורך

פנימיות וחיצוניות

גיליון 9 מביא איתו רוח מיוחדת של פנימיות, שמקורה בספרי המקובלים.

בכל כתביהם קראו לנו גדולי המקובלים להעדיף פנימיות על פני חיצוניות, כלומר למצוא את הדרך לשלב את חכמת הקבלה בחיינו. הם הבטיחו לנו שאם נעשה זאת, נוכל לשנות את המציאות שלנו ולראות על פניה את המציאות הרוחנית השלמה והנעלה שהם השיגו. התחושות הקשות שפוקדות כל אחד מאיתנו מידי יום בעת האחרונה, אינן מאפשרות לנו להישאר אדישים ולהמשיך ולהשלים עם מצבנו כפי שאולי עשינו בעבר. הן מעוררות בנו את הצורך לחפש אחר מקור יציב ואמיתי שיסביר לנו כיצד אפשר לשנות את מצבנו, על מנת שיהיה לנו טוב יותר.

חכמת הקבלה, החכמה העתיקה שליוותה את עמנו לאורך שנים, מתגלה כיום ברבים כמקור נאמן שמקנה לנו נקודת מבט חדשה על החיים. אם רק נפנה לה מקום בלבנו ונוסיף את החלק הפנימי אל חיינו, "נפתח עלינו את צינורות השפע", האור העליון יתפשט בכל המציאות ויפעיל אותה בצורה נכונה. כך נזכה לרומם את ארץ ישראל לדרגת מרכז רוחני אמיתי שממנו יצא האור לעולם.

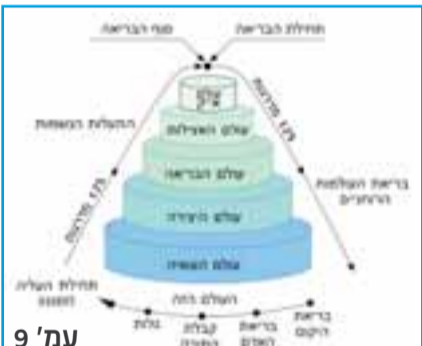
זו גם הסיבה שאחרי יותר מעשרים שנה של "לימוד בסתר", אנו תנועת "בני ברוך" מרגישים צורך להוציא לאור את הפירוש האמיתי לכתבי הקבלה האוטנטיים.

כשנלמד להכיר את מערכת החוקים שמנהיגה את המציאות, נבין מה קורה בחיינו ונוכל להוביל אותם למקום טוב יותר.

הקוסם

אגדה לגדולים

עמ' 6-7

125 מדרגות אל השלמות

הרצאה של הרב ד"ר מיכאל לייטמן

החל מה-26.01.2007
תקיים בימי ו'
בשעה 9:00 בבוקר
בבית "קבלה לעם"
לפרטים: 1-700-509-209

- **בוקר אור** - לפתוח את היום בדרך רוחנית ימים א'-ו' 7:00-6:00
- **קבלה לעם** - מגוון תוכניות מרתקות יום ה' 8:00-8:30, 20:30-21:00
- **יום שישי** 15:00-15:30
- **לילות קבלה** - שיעורים בשידור חי ימים א'-ו' 3:00-6:00

קבלה בטלוויזיה

בערוץ המקומי
• ערוץ 25 ב-HOT • ערוץ 98 ב-YES

וגם בערוץ הטלוויזיה באינטרנט www.kab.tv 24 שעות ביממה

"ומצאתי כתוב מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' אלפים ר"נ (1490), ומשם ואילך יקרא "דרא בתראה" (דור אחרון) והותרה הגזירה, והרשות נתונה להתעסק בספר הזוהר. ומשנת ה' אלפים ג' מאות ליצירה (1540) מן המובחר שיתעסקו ברבים גדולים. ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל".

לגעת בזוהר

משה אדמוני

עומק החכמה שבספר הזוהר הקדוש סגור ומסוגר באלף מפתחות". (הרב יהודה אשלג, בעל הסולם, "מבוא לספר הזוהר", אות א'). משחר האנושות קמו בכל דור אנשים מיוחדים, מקובלים שעלו במדרגות הרוחניות והגיעו לחיבור הגבוה ביותר עם הכוח העליון, הבורא. מתוך קשר זה הם השיגו את ההבנה שכל המציאות כולה, מהעולמות הרוחניים הגבוהים ביותר ועד לעולם שלנו, מתקיימת על בסיס של אהבה ונתינה. הם הרגישו שאין בעולם דבר מלבד הכוח הזה, ושכל מה שמתרחש במציאות נוצר אך ורק כדי להביא את כל האנושות לחיות בהרגשה הזאת. המקובלים מצאו תשובה לכל שאלה ששאלו במהלך חייהם - "לשם מה אנו חיים", "איך בנוי העולם" ו"איך אנו יכולים להשפיע על גורלנו". את השגותיהם הם העלו על הכתב בספרי הקבלה המוכרים: "רזיאל המלאך", "ספר יצירה", "עץ חיים" וספרים נוספים. בין הכתבים הללו בולט הספר המסתורי, העמוק והחשוב ביותר בחכמת הקבלה, "ספר הזוהר", שנכתב על ידי המקובל רבי שמעון בר יוחאי (רשב"י). הזוהר מספר על מערכת ההנהגה העליונה הנסתרת מאיתנו: אילו עולמות רוחניים ואילו כוחות אדירים כלולים במערכת הזאת, כיצד משפיע אדם שבוחר לעסוק בחכמת הקבלה על כלל העולם, באיזו צורה משתלשלות ויורדות כל ההתרחשויות מהעולם העליון לעולמנו, ובאילו אופניים ולבושים הן מתגלות בו. אולם, הדבר שמייחד את ספר הזוהר מיתר הספרים הוא

הדבר שמייחד את ספר הזוהר מיתר הספרים הוא שהזוהר לא נכתב כלל עבור בני דורו. הוא יועד מלכתחילה לדור שיחיה כאלפיים שנה מאוחר יותר, הדור שלנו.

הזוהר לא נכתב כלל עבור בני דורו, הוא יועד מלכתחילה לדור שיחיה כאלפיים שנה מאוחר יותר, הדור שלנו.

להסיר את כל ההסתרות

"הננו בדור עומדים ממש על סף הגאולה, אם אך נדע איך להתפשט חכמת הנסתר בהמון". (הרב יהודה אשלג, מאמר "שופרו של משיח"). המאה העשרים הביאה עמה שינויים מרחיקי לכת בהתפתחות האנושות שטרם היו כדוגמתם. תאוצה ושינויים אלו הולידו באנושות את הצורך בהתעלות רוחנית יותר מאשר אי פעם ופתחו את הפתח לשלב חדש שעליו הצביעו גדולי המקובלים לאורך הדורות. יתכן שלחלק מאיתנו נראה שדבר לא השתנה ושעדיין אין זה הזמן המתאים לעסוק בחכמת הקבלה, אך גדולי המקובלים קובעים אחרת. הם מלמדים אותנו שבזמננו לא רק שניתן ומותר לעסוק בחכמת הקבלה, אלא אף חלה עלינו החובה לעשות זאת. לאמתו של דבר, כבר בספר הזוהר (וירא, דף ק"ז) נכתב, שמשנת 1840 תתחיל החכמה להתפשט ברבים. במאה השמונה-עשרה כתב הגאון מווילנה בספרו "קול התור" שהתהליך יתחיל

בשנת 1990. יתרה מזאת, הוא אף ציין ש"עיקר הגאולה תלויה בלימוד הקבלה" ("אבן שלמה", פרק י"א, אות ג'). גם המקובל הגדול, הרב קוק, רבה הראשי הראשון של ארץ ישראל, הסביר ש"השאלות הרוחניות הגדולות שהיו נפתרות רק לגדולים ומצוינים, מחויבות הן להיפתר עכשיו בדרגות שונות לכלל העם". ("אדר היקר ועקבי הצאן", עמ' קמ"ד). היה זה הרב יהודה אשלג, גדול המקובלים בדורנו, שהפך את דבריהם של כל המקובלים מחזון למציאות של ממש. הוא ראה בבירור שהגיעה העת לאפשר לכל אדם ללמוד ולהבין את ספר הזוהר, וכך תוכל כלל האנושות להתעלות ולהשיג בעצמה את העולם הרוחני. לכן גמלה בלבו החלטה להקדיש את כל חייו לכתובת פירוש כולל, מדויק ושיטתי לחיבור החשוב הזה. הוא שאף להסיר את כל ההסתרות והמנועולים מעל הספר כך שיתאים לכל הנשמות שבדורנו. בהקדמה שהכין לספר הזוהר, הסביר הרב אשלג מדוע עשה זאת:

"וקראתי הביאור בשם 'הסולם' להורות, שתפקיד ביאורי הוא כתפקיד כל סולם, שאם יש לך עליה מלאה כל טוב, אינך חסר אלא 'סולם' לעלות בו, ואז כל טוב העולם בידריך". (אות נ"ח). פירוש "הסולם" שכתב נועד לסייע לכל אדם להגיע למדרגה רוחנית שתאפשר לו להתעמק בספר הזוהר ולהרגיש בלבו את הכתוב בו.

חמש שאלות על המציאות

"רצוני בהקדמה זו, לברר איזה דברים פשוטים לכאורה, כלומר, אשר ידי הכל ממשמשות בהם, והרבה דיו נשפכה בכדי לבררם. ובכל זאת, עדיין לא הגענו בהם לידי ידיעה ברורה ומספקת". (בעל הסולם, הקדמה לספר הזוהר, אות א'). בעל הסולם ראה חשיבות עליונה בקרוב ספר הזוהר אלינו, ולכן בנוסף לפירוש הסולם שכתב, הוסיף וחיבר הקדמה עמוקה, מקיפה ונגישה. בהקדמתו הוא מוביל אותנו יד ביד במסלול ההתפתחות הרוחנית המופלא שיעבור כל אדם בדרך להשגת הקשר עם הכוח העליון. לשם כך

"הזוהר" הוא הספר המסתורי והחשוב ביותר בחכמת הקבלה. יש מי שחושב שעוד לא הגיע הזמן לגילוי, אבל היום מתברר שספר הזוהר שנכתב לפני כ-1,800 שנה נועד לדורנו. בעל הסולם פתח אותו בפנינו ומעורר בנו את מה שנשכח מהלב

הוא פותח את הקדמתו בשאלות הבסיסיות שמלוות את האדם לאורך חייו, ומסיים בגישה הפנימית הנכונה שעליו לאמץ כדי להתחיל את טיפוסו במעלה הסולם הרוחני.

חמש השאלות ששואל בעל הסולם בפתירת ההקדמה מסכמות את כלל השאלות שהאנושות שאלה את עצמה לאורך כל הדורות: "מה מהותנו?" ו"מה תפקידנו בשלשלת המציאות הארוכה?" מקפלות בתוכן שאלות רבות נוספות כמו, "מה עלינו לעשות עם חיינו?", "לאן העולם צריך להגיע?", "למה רע לנו?" או "איך אפשר שיהיה טוב יותר?".

עם הקריאה בהקדמה, האדם מתעמק בשאלות אלו ומגלה את התשובות להן. הוא לומד צעד אחר צעד, למצוא איזון נכון יותר בין החלק הפנימי לחלק החיצוני בחייו. הרב אשלג מלמד אותנו ש"פנימיות" משמעותה חיבור, קשר לכוח העליון, שאותו ניתן להשיג על ידי עיסוק בחכמת הקבלה. בניגוד לכך, "חיצוניות" מסמלת את כל מה שיכול להרחיק את האדם מאותו מקור שמביא לו את כל הטוב בחייו, מהכוח העליון. בהמשך מסביר בעל הסולם שכאשר אדם מגביר את עיסוקו בחכמת הקבלה ולומד את ספרי המקור, הוא מסדר את חייו בצורה הטובה ביותר ובכך מזמין על עצמו שפע עליון שממלא את כל רצונותיו.

הגיע זמן האור במקום זמן החול

יתכן שלחלק מאיתנו נראה שדבר לא השתנה ושעדיין אין זה הזמן המתאים לעסוק בחכמת הקבלה, אך גדולי המקובלים קובעים אחרת. הם מלמדים אותנו שבזמננו לא רק שניתן ומותר לעסוק בחכמת הקבלה, אלא אף חלה עלינו החובה לעשות זאת

"למהר תפוצת החכמה במרחבי האומה"

כל המקובלים ייחלו לדורנו, הדור שבו תוכל האנושות לגלות את הדברים הנפלאים שהם גילו, ותצליח להשיג בעזרת קריאה בכתבי המקור שהותירו עבורנו את הקשר עם הכוח העליון. בהקדמתו ובפירושו לספר הזוהר זורק לנו בעל הסולם קצה חבל ובכך סולל עבורנו את הדרך לעתיד יפה וטוב יותר. הוא המשיך והפך עוד ספרים רבים לקרובים יותר עבורנו, ביניהם כתבי האר"י, שעד אז היו "נעולים באלפי מנעולים" בפני מי שלא היה מקובל.

לאורך כל כתביו קובע בעל הסולם חד משמעית, שהמפתח לחיים שלמים עבור כל האנושות טמון במציאת האיזון הנכון בין פנימיות וחיצוניות. לכן הוא קורא לכולנו לתת משקל מכריע בחיינו לעיסוק בפנימיות, בחכמת הקבלה. בעל הסולם לא הסתפק בזאת אלא קרא בכל הזדמנות "לחבר ספרים, כדי למהר תפוצת החכמה במרחבי האומה". הוא עשה זאת כיוון שידע, שרק חכמת הקבלה תוכל להעלות את כל העולם במעלה הסולם הרוחני, לדרגת הקיום הנצחית שבה התקיימו המקובלים בכל הדורות.

moshe_a@kab.co.il

לצפייה בסדרת הרצאות על "הקדמה לספר הזוהר" באתר: www.kab.co.il/links/zohar2

מבצע מיוחד לקוראי 'קבלה לעם' ספרים מסדרת "קבלה וחכמת החיים"

40 ש"ח לספר
במקום 59.90 ש"ח

1-700-509-209
www.kabbalahbooks.co.il

ספר חדש במבצע! רק 30 ש"ח

חכמת הקבלה מלמדת שכל בני האדם הינם חלקים של נשמה כללית אחת, המכונה "נשמת אדם הראשון". נשמה זו כוללת שני חלקים הנקראים "ישראל" ו"אומות העולם". "ישראל", מלשון "ישר-אל", הן הנשמות שעליהן מוטל התפקיד למסור ליתר הנשמות, הנקראות "אומות העולם", את חכמת הקבלה. כלומר, להביא לכל אדם את הידיעות והאמצעים להשגת תכלית הבריאה וקבלת השפע העליון.

היחס הנכון

אלי וינוקור

הגבר המזוקן עמד על המרפסת המרווחת בטהרן ושאל עמוקות מהסיגריה שבידו כשהוא שקוע בהרהורים, "חייבים להשמיד אותם", חשב לעצמו. כבר בתור ילד הוא הרגיש שיש בו משהו מיוחד, כאילו שבא לעולם עם איזו שליחות. דבריו נבלעו ברוח המדברית החמה בשעה שלחש "מישהו חייב לשים לזה סוף, כבר אלפי שנים שהם מנהלים את העולם. אני לא מבין מה כל כך מיוחד בהם ואיך הם מצליחים לסובב את כולם על האצבע. אבל אותי הם לא יסובבו, יש לנו את כל הכסף שצריך, יש צבא חזק ומנוסה והנהגה שתספק חזון רוחני. הגיע הזמן להחזיר את ימי הפאר ואת שליטתנו בעולם..." מחמוד אחמדיניג'אד כיבה את הסיגריה וניגש בצעד החלטי אל חדר הישיבות המפואר בבונקר התת-קרקעי שבפאתי העיר.

מרחק 12,000 קילומטרים משם, בשעות הבוקר המוקדמות של ה-29 ביולי 2006, חצתה במהירות עצומה מכונית ספורט את העליות התלולות של שכונת מאליבו, צפונית ללוס אנג'לס. ג'ון ארווינג, השוטר שהוצב במשמרת הלילה, הפעיל את הסירנה ודלק בעקבות הנהג הפרוע. לאחר מרדף קצר ובטרים יצאו מתחומי פרבר הוויליות היוקרתיות, הדביק ארווינג את מכונית הספורט. הנהג השיכור התפרע וסירב להיכנס לניידת המשטרה וארווינג ושותפו נאלצו לכבול אותו באזיקים. לאחר שהוכנס לרכב, סינן הנהג סדרת קללות כלפי השוטרים ופרץ בנאום אנטישמי שלא פסק גם עם הגיעו לתא המעצר: "היהודים הדפוקים... היהודים אחראים לכל המלחמות בעולם". בנוסף לכך הוא לא הפסיק להטריד את ארווינג בניסיון לברר האם הוא יהודי. משהתפכח ושחרר ממעצרו, יצא הנהג, מל גיבסון (שחקן קולנוע מפורסם ובמאי זוכה פרס האוסקר) בהתנצלות פומבית שבה טען כי אינו מבין מה הוביל אותו לצאת בהכרזות אנטישמיות כאלה.

לצד מקרים אלו, דו"ח מפורט שהוצג ב-12 בנובמבר 2006 בכינוס הקונגרס היהודי העולמי בפריז, מגלה כי היקף השיח האנטישמי באירופה הכפיל את עצמו בקיץ האחרון. בנוסף לצרפת ולגרמניה שבהן חלה עלייה מטאורית ביחס האנטישמי לישראל, חדרה האנטישמיות לראשונה גם למגזרים מתונים יותר בחברה האירופאית, למדינות כמו נורווגיה, שוודיה ובריטניה. לפי סקרים שנערכו באיחוד האירופאי נחשב כיום הסכסוך במזרח התיכון, בין ישראל לערבים, לסכסוך המרכזי בעולם, וישראל תופסת את המקום הראשון בסקרים כמדינה האחראית כמעט לכל שבר, צרה ומצוקה בעולם וכ"סכנה לשלום העולם כולו". וזהו רק קצה הקרחון - באיסטנבול שורפים את דגלי ישראל, ובלונדון, באוסלו ובציריך מתפרסמים השכם והערב מאמרי שנאה התומכים בחיסול ישראל, תחת מטריה אקדמאית או עיתונאית. במקומות רבים בעולם מושויות ישראל של היום לגרמניה הנאצית והולכים וגוברים הקולות שמדברים בקול רם על סיומו של "הפרויקט הציוני". במילים פשוטות יותר: לטענתם אין לישראל כל זכות קיום.

דוגמאות ונתונים אלה הם אוסף קטן מתוך שלל אירועים שהופכים בימינו לתופעה רחבת מימדים וחסרת תקדים. על רקע זה עולה מחדש השאלה, מה כל כך מיוחד בעם היהודי ובמדינת ישראל שמושכים אליהם שנאה תהומית שלכאורה אין לה כל הסבר הגיוני? מצד שני, מבט חטוף על הישגי העם היהודי לאורך ההיסטוריה פורש בפנינו נתונים מעוררי התפעלות: בכל תחום שבו ניתן לכמת הצלחה, זוכים יהודים להישגים חסרי תקדים בכל קנה מידה. 22% ממקבלי פרס נובל הם יהודים, אחד מכל שישה ברשימת 200 האנשים העשירים באוסטרליה הוא

יהודי, אחד מכל ארבעה ברשימת 100 העשירים בקנדה גם הוא יהודי.

יתר על כן אם נחבר את ההון שנמצא בידי יהודי ישראל וארה"ב בלבד נגלה שהוא כפול באופן יחסי מההון שנמצא בידי כל השייחים במפרץ הפרסי גם יחד. גם העומדים בראש מערכות הכלכלה, התקשורת ותעשיית הבידור בארצות הברית, רובם יהודים. אבל החשובה מכל היא תרומתם הבולטת של היהודים לאנושות בתחומי התרבות, המדע והרפואה העולמיים.

גם נתונים אלו הפכו זה מכבר לתופעה ברורה, אשר מחזקת את אותה השאלה - מהו אם כן ייחודו של העם היהודי, שמוביל אותו להצטיינות יוצאת מן הכלל ובולטת בתחומים רבים כל כך?

החלק הפנימי של הנשמה

"ודע, שבכל דבר יש פנימיות וחיצוניות, ובכללות העולם נחשבים ישראל לפנימיות העולם, ושבעים אומות נחשבים לחיצוניות העולם." (הרב יהודה אשלג, בעל הסולם, "הקדמה לספר הזוהר", אות ט"ו).

הבסיס האמיתי לייחודיות עמנו הוא שורשנו הרוחני. באחד החיבורים המופלאים ביותר שנכתבו בדורנו, ההקדמה לספר הזוהר, מפרט הרב יהודה אשלג (בעל הסולם) את מבנה הנשמה האנושית בצורה מדויקת, כמעט מדעית. באותו חיבור הוא מבחין באופן ברור בין פנימיות לבין חיצוניות, בין

כלל הנשמות שבאנושות מתחלק לשני חלקים עיקריים, פנימי וחיצון. לפי חלוקה זו, מכונה החלק הפנימי "עם ישראל" ואילו החלק החיצון נקרא "אומות העולם".

העיקר לבין הטפל, ומלמד את הקורא מהו האיזון הנכון בין שני גורמים אלה וכיצד לבנות אותו בתוך כל אחד מאיתנו. כלל הנשמות שבאנושות מתחלק לשני חלקים עיקריים, פנימי וחיצון. לפי חלוקה זו, מכונה החלק הפנימי "עם ישראל" ואילו החלק החיצון נקרא "אומות העולם".

המושגים "פנימי וחיצון" מבטאים במקרה זה את הסדר שבו יתפתחו כלל הנשמות עד למצבן הסופי, השלם - הרגשת המציאות הרוחנית. מאחר ששורשו של עם ישראל הוא החלק הפנימי שבמבנה הנשמה הכללית, הוא הראשון שעניד להתפתח להשגת מציאות זו. במידה ש"ישראל"

יממש את תפקידו הרוחני, הוא יפתח את הדרך אל הרוחניות עבור האנושות כולה.

בהקדמתו לספר הזוהר כותב על כך בעל הסולם: "ובהיות האדם מישראל מגביר ומכבד את בחינת פנימיותו, שהיא בחינת ישראל שבו, על חיצוניותו... הנה אז גורם במעשיו, בפנימיות וחיצוניות... שבני ישראל עולים בשלמותם מעלה מעלה" (אות ט"ז). לעומת זאת, כל עיכוב בהתפתחותו של עם ישראל יעכב את תהליך ההתפתחות הכללי. "אומות העולם" חשות בצורה לא מודעת את

במידה ש"ישראל" יממש את תפקידו הרוחני, הוא יפתח את הדרך אל הרוחניות עבור האנושות כולה

הקשר בין התקדמותה הרוחנית של "ישראל" לבין התקדמותן שלהן. כאמור, העדפת הפנימיות על פני החיצוניות היא תפקידו הרוחני של עם ישראל. לכן, כאשר נממש את תפקידנו הרוחני נזכה ליחס חיובי ואוהד מצד אומות העולם ונהנה משגשוג ומשלווה. אולם, אם נמשיך ונעדיף את העיסוק בחיצוניות על פני הפנימיות, לא יפסק הלחץ שמופעל עלינו מצידן.

מכאן קל להבין שבעל הסולם, כמו כל גדולי ישראל לפניו, רואה קשר ישיר בין הגברת העיסוק בפנימיות לבין יכולתו לשנות את המצב לטובתו.

תוכן רוחני

"עתה קרבו הימים, שהכל יכירו וידעו, שישועת ישראל וישועת העולם כולו תלויה רק בהופעת חכמת אור הגנוז של פנימיות רזי תורה בשפה ברורה. הסתר יעמיד על רגליו גם את הנגלה." (הרב קוק, "אגרות הראיה" ח"א, עמ' צ"ב). הרב אשלג, הרב קוק וגדולי המקובלים שפעלו לפניהם, ראו בבירור את הצורך והחובה בעיסוק בפנימיות. הם שאפו לזמנים שבהם יוסיף כל אחד מאיתנו לחיי היום יום שלו, בזמנו הפנוי, קריאה על פנימיות המציאות. הם ראו בחכמת הקבלה את האמצעי היחיד שיכול לצרף לחיינו את התוכן הרוחני שלו. אנו זקוקים כל כך. כשנעשה זאת נעורר על עצמנו כוח חיובי.

חכמת הקבלה שמתגלה כיום, מגלה לנו את הרבדים הפנימיים של המציאות שאנו חווים, ומראה לנו שלכל האירועים בעולמנו יש שורש עליון, רוחני. התגלות הקבלה ברבים מאפשרת ל"ישראל" לממש את תפקידו ולסדר את היחס הנכון בין פנימיות לבין חיצוניות. כשנעשה זאת יוכל "האור העליון" להתגלות בפנינו, לתקן את נשמותינו, ולאחר מכן להביא את העולם כולו לתיקון. כשכל אחד מאיתנו ימצא בתוכו את האיזון הנכון בין פנימיות לבין חיצוניות, ויחלק את זמנו ותשומת לבו בצורה הנכונה עבורו, הוא יביא לשינוי מהותי במציאות כולה.

להוביל מהפכה רוחנית

בעל הסולם ממשיך ומספר שבלימוד חכמת הקבלה חבוי כוח מיוחד שנקרא "סגולה" או "המאור המחזיר למוטב". כוח זה שטמון אך ורק בקריאת ספרי הקבלה האוטנטיים, פועל עלינו כאשר אנו משכילים לסדר בתוכנו את היחס הנכון בין פנימיות לחיצוניות. הקריאה בספרי המקור מכוונת אותנו ומקנה לנו את האיזון הנכון בין

העולם הרוחני לבין המציאות הגשמית שבה אנו חיים. המאור שפועל עלינו מתוך הקריאה, מושך אותנו למעלה, מפתח בנו חושים חדשים ומעניק לנו חיבור ישיר לשפע של אנרגיה רוחנית. התהליך הזה מתחיל מרמת הפרט, מפנימיותנו, וממשיך כלפי חוץ לרמת הכלל. אנחנו, עם ישראל, המשולים לפנימיות העולם, הנו הראשונים שצריכים להוביל את המהפכה הרוחנית. לאחר שנממש את התהליך על עצמנו, ונבנה בתוכנו את היחס הנכון בין פנימיות לחיצוניות, יוכלו אומות העולם לממש את השלב הבא.

חכמה פנימית לעם הפנימי

חזרתנו לארץ ישראל מביאה עמה דרישה ולצידה גם הזדמנות לחיות את החיים אחרת. תקופת הגלות שהסתיימה, מסמלת את תום תקופת העיסוק בחיצוניות, וחזרתנו לארץ שמסמלת את "פנימיות העולם", מהווה עבורנו סימן ברור לצורך בהתפתחות פנימית. רק כך נזכה לממש את ייעודנו האמיתי במציאות, אותו השרש שמיידח אותנו משאר האומות. כל שעלינו לעשות הוא לחבר את החכמה הפנימית לעם הפנימי בארץ הפנימית, כלומר לחבר את חכמת הקבלה לעם ישראל בארץ ישראל. כשנעשה זאת, יחוו אומות

כאשר נממש את תפקידנו הרוחני נזכה ליחס חיובי ואוהד מצד אומות העולם ונהנה משגשוג ומשלווה. אולם, אם נמשיך ונעדיף את העיסוק בחיצוניות על פני הפנימיות, לא יפסק הלחץ שמופעל עלינו מצידם

העולם שאנו כוח חיוני ומועיל להתפתחות הכללית ולא כוח שלילי שאין כלל זכות לקיומו. זו גם הסיבה שבימינו מתגלה חכמת הקבלה לכולם: דתיים, חילוניים, מבוגרים, צעירים, אשכנזים וספרדים. אם כל אחד מאיתנו ימצא מעט זמן פנוי לקריאה בספרי

הקבלה האוטנטיים, נזכה לממש את חזונו של גדולי הנביאים והמקובלים לאורך הדורות, ולרומם את ארץ ישראל לדרגת מרכז רוחני אמיתי שממנו יצא האור לעולם כולו.

eli_v@kab.co.il

לצפייה בסדרת הרצאות על "הקדמה לספר הזוהר" באתר: www.kab.co.il/links/yahas

"עתה קרבו הימים, שהכל יכירו וידעו, שישועת ישראל וישועת העולם כולו תלויה רק בהופעת חכמת אור הגנוז של פנימיות רזי תורה בשפה ברורה. הנסתר יעמיד על רגליו גם את הנגלה, וכולא ברזא קיימא". הרב קוק, "אגרות הראיה" ח"א, עמ' צ"ב.

בעקבות ליבי

עמית שלו • רועי מירון

שבט לוי

האם קווים מקבילים יכולים להתחבר? כנראה שכן. אלון, אורן ואופיר לוי יוצאים, כל אחד לחוד, לטיולים בעולם ולמסעות בחיים. בסוף הם נפגשים ומגלים שלכל אחד מהם יש הרבה יותר משני אחים

מימין לשמאל: אלון, אורן ואופיר לוי

צילום: משה אדמוני

הסיפורים הפרטיים של האחים לבית לוי - אלון (36), אורן (32) ואופיר (30) - שזורים ומתלכדים זה עם זה כמו אריג מופלא. החיים שלהם רצו במסלולים זהים אך נפרדים, כמו שלושה קווים מקבילים, שנושקו זה לזה ברגעים מסוימים עד שהתחברו בנקודה אחת. שלושה אחים, לאותה משפחה, שלכל אחד מהם יש את סיפורו ודרכו הפרטית, נפגשים מחדש באמצע חייהם, ומגלים עד כמה הקשר המשפחתי ביניהם הוא עמוק יותר מעוד קשר דם. אי אפשר להעביר את זה, את החיים, באלף ומשהו מילים, אבל לפחות נתחיל.

מושב תימני, מודל קלאסי

כשהאחים מספרים על נוף ילדותם, הם מציינים אותו באופן כל כך חי ומוחשי, עד שאנחנו מרגישים כאילו התגלשנו יחד איתם במגלשת הדשא-פרא, שצימחה לה בחורף על מורדות הגבעה של מושב אלישיב, אי קטן בלב עמק חפר.

האחים לבית לוי דומים, וכמובן גם שונים. למראית עין, שלושה בחורים ממוצא תימני, רזים, מאירי פנים, חסרי גיל, מאלו שבטח יראו בני שלושים גם בגיל תשעים וחמש, הגיל שבו סבא שלהם נפטר. אורן: אני הייתי מאוד קשור לסבא. הוא, כאילו לקחו אותו מתימן ועשו לו "copy paste" לישראל. עם אתון לבנה, חצי יום בפרדס וחצי יום עם נרגילה, גת וספר תורה.

אלון: בדור השני היה את אבא, יהודה לוי, "הרואה חשבון". זה כבר דור שעבר שדרוג, דור שמעורה יותר בחברה הישראלית, ולעומת זאת, בדור של הילדים, כולם כבר חילונים. זה המודל הקלאסי. אורן: מושב תימני, אתה יודע, זו נוסחה קבועה... אלון: משפחה של חמישה ילדים, עם הרבה חום, עם השבתות, החגים, המשחקים.

אני לומד כל לילה קבלה. זה פתח לי את העולם שחיפשתי, זה הכניס אותי למימד שנמצא מעל שגרת החיים, מעל האפרוריות הזו שפחדתי שתשאב אותי לתוכה במשעולי החיים, כמו את כולם

אופיר: אורן ואני היינו משחקים כל יום כדורגל עד שמחשיך, ואז הולכים מכות רצח איזה שעתים... אבא שלכם הוא דמות דומיננטית במושב? אלון: חופשי... גם במושב וגם במשפחה. תמיד שם, עוטף אותנו.

אורן: דבר מיוחד שאבא נתן לנו בחיים זו הרגשה שכאילו, אתה תשתדל לגדול להיות בנאדם טוב, ואמיתי, ותלך עם מה שאתה מאמין בו, עם הלב שלך, ואל תדאג לכולם, אני אסדר את הכל... אפילו היום, כשאני אבא לילדים, אני מזהה את התחושה המאוד עמוקה הזאת, כאילו זה חרות בי, שאם אבא שלי מאחורי, אז בטוח אני יכול לעשות הכל.

אלון, הבכור, קולט, "רק בגיל 17, מאוחר יחסית, הבנתי שאני ת'כלס נמצא בבועה". הוא מגלה את העולם, על כל הגירוויים המסעירים שבו, בהודו ובאוסטרליה, בשלוש שנים של לימודי צורפות באיטליה, עם גיחות לארץ. אופיר נוסע לדרום אמריקה אחרי הצבא, ואחר כך הולך ללמוד ראיית חשבון ומנהל עסקים, ומצטרף לסצינה של אלון. אורן, האמצעי, דווקא זוכר את עצמו תווה על פשר החיים מאז שהוא זוכר את עצמו. אורן: אני הייתי הלמדן. בישיבה התיכונית "מדרשיית נעם", שם גם למד אבא, נחשפתי לעולם עצום של ידע. התחלתי לחקור, קראתי המון ולמדתי המון, ועברתי כל מיני פאזות.

נעליים, לא היה לי מושג מה זה קבלה. אורן חוזר לארץ, מגלה לגמרי במקרה את האתר של "בני ברוך", ובתוכו את המוסיקה הקבלית "שפשוט הפכה אותי מבפנים, אני לא יודע, פרטה לי על המיתרים של הנשמה". אורן: התחלתי לשמוע קלטות של הרב לייטמן, ולא האמנתי שיש מישהו שמדבר ככה, על הבורא, על העולם הרוחני, על האור. אנשים לא מדברים על זה בכלל, אף אחד לא מבין בזה כלום... זה משך אותי בצורה שלא דמיינתי שכמוה אפשר להימשך, אז ביקשתי לבוא וללמוד, וזהו. מאז אני לומד כל לילה קבלה. וזה פתח לי את העולם שחיפשתי, זה הכניס אותי למימד שנמצא מעל שגרת החיים, מעל האפרוריות הזו שפחדתי שתשאב אותי לתוכה במשעולי החיים, כמו את כולם.

כמה שנים אחר כך, כשאלון כבר לומד ב"בני ברוך",

כולנו פה אחים בפנימיות, והפנימיות זה המקום ממנו מתייחסים להכל ומודדים את הכל, ולא מודדים מתוך חיצוניות ביולוגית

אופיר לוקח פסק זמן לפני הסטאז' בראיית חשבון ונוסע גם הוא להודו. כבר שנים שגם הוא חש בריקנות המקננת לה בפנים. החיים בין כסף לקריירה ממלאים אולי את הסובבים, אבל לא אותו. אופיר: אורן צייד אותי בספר "מתן תורה", ואני יושב באיזה ערב אחד, מאוד בודד, ושוב כל השאלות הפנימיות עולות, ואני פותח במאמר "החרות" של בעל הסולם, ומרגיש שזה ממש מדבר עלי, על ההשפעה של הסביבה ועל המקום של בחירה חופשית של האדם. הרגשתי איך הכל נסגר ברגע אחד.

החיים. משפחה אחת גדולה אלון: גם אצלי מאמר "החרות" זו נקודה שאני יכול

ממש להצביע עליה כנקודת מפנה. לפני זה למדנו כל מיני דברים, אבל העניין של החברה, ואיך שהיא משפיעה על האדם, ואני אדם שהחליף המון חברות בחייו, המון קבוצות של אנשים, והתחלתי לראות שהבחירה החופשית זה משהו שבכלל אין לך. פתאום ההבנה הזו, שאיפה שאתה נמצא, אתה תהיה בצורה של המקום שאתה נמצא בו. ואם אתה רוצה את הבחירה הזו, את החופש, אז אתה מגלה שהבחירה היא רק באמצעות חברה נכונה, וספרים נכונים ומורה אמיתי. וזה הרבה יותר מורכב מלהגיד את זה בשני משפטים, זה כל הזמן מתפתח ומתברר. כך מוצאים את עצמם אלון, אורן ואופיר כחלק מקבוצת "בני ברוך". העובדה שהם אחים לא דווקא הופכת את הדרך ליותר קלה.

אלון: כשיש לך שני אחים בקבוצה זה לפעמים אפילו מסבך את העניינים עוד יותר.

אורן: לפעמים באים ושואלים, "מה, אתם שלושה אחים ב'בני ברוך'?" ואני אומר, אנחנו הרבה יותר, אנחנו מאות, אלפים, בכל העולם.

אלון: זו המתנה, שאתה מוצא את המשפחה האמיתית שלך, שאתה מבין שכל העם, כל העולם, יכולים להיות משפחה אחת.

אופיר: אני גם זוכר שהגעתי לקבוצה, אז אורן נתן לי כל הזמן את ההרגשה שאני אתמודד בעצמי, שהעובדה שאנחנו אחים זה עניין חיצוני, טכני ממש. כי כולנו פה אחים בפנימיות, והפנימיות זה המקום ממנו מתייחסים להכל ומודדים את הכל, ולא מודדים מתוך חיצוניות ביולוגית.

אלון: מה שהדליק אותי ב'בני ברוך', וכל יום מרגש אותי מחדש, זה שאם אני מסתכל על החברים שלי והחברה שעוטפת אותי כאן ב'בני ברוך', אני רואה אותם ממש כמו איזה סמי-חברה שכמותה התפוך להיות כל האנושות, בקרוב בימינו אני מקווה.

אורן: יש כאן איזה מודל מוקטן של כל האנושות, וזה הדבר המקסים ביותר שיש פה - נכנסתי לחברה הזו וראיתי אנשים צעירים ומבוגרים, עולים חדשים וצברים, אשכנזים וספרדים, שחקני תיאטרון, אינסטלטורים, מוסיקאים, מתכנתים, אנשים מאוד עשירים ואנשים שאין להם גרוש על הנשמה, אנשים מאוד חכמים, ואנשים פשוטים - יש פה ממש את כל האנושות ככה ב"זיפ" (zip), והקשרים שביניהם הם קסומים, הם כמו באגדה, אני לא יודע איך לתאר את זה מרוב התפעלות.

אופיר: זה ממש ככה, כמו איזו בועה נפלאה שמרחפת מעל העולם שלנו, שבו כל אחד מנסה לנגוס בשני בערמומיות, בתחבולות כאלו, כל אחד מנסה לקמבן, והכל כזה מלאכותי - כולם יפים מבחוץ ובפנים עם סכינים, לשכן, לשותף, לבוס.

אורן: זה כאילו עולם אחר. אין חרבות, אין צביעות, אין עטיפות, יש אנשים שמתחברים יחד באהבה, מתוך רצון להתעלות ולהרגיש את כוח האהבה, כוח הנתינה, כוח החיבור, ורוצים להעביר את המסר הזה, את החזון הזה שהמקובלים לקחו איתם לאורך כל הדורות, הלאה, לכולם, לכל האנשים שרוצים ומחכים.

אלון: בדיוק כמו שאנחנו היינו, כמו שאנחנו חיפשנו. והקול הקורא הזה, בשממה האנושית, ששלחו לנו מ'בני ברוך' - אני רוצה להיות שותף בזה. אורן: כמו שבעל הסולם כותב ב'כתבי הדור האחרון' שהנה מצאנו אוצר נפלא, אבל זיכרון האחים שלנו שנשארו במדבר אובדי עצות מכריח אותנו לצאת ולמסור את הדבר היפהפה הזה הלאה. וזה מה שאני אוהב ב'בני ברוך' ואני מקווה שאוכל להיות חלק בריא ופעיל שירומם את החברה הזו, ויגרום לזה שכל האנושות תצטרף אליה.

amit_s@kab.co.il

לקריאת מאמר "החרות" באתר: www.kab.co.il/links/herut

מיכאל לייטמן / האגדה על הקוסם העצוב

כי עצוב מאוד

כך עשה צ'אק במקל שלו

והנה - לידו כלב, בדיוק כמו שרצה. התחיל לדאוג לכלב: נתן לו לאכול, נתן לו לשתות, ליטף אותו, ואפילו רחץ אותו, והלך איתו לטייל - הכל עשה לכלב, במסירות ובאהבה - אבל אהבה של כלב, העיקר הוא רק להיות ליד הקוסם, להיות ליד רגליו, בכל מקום שיהיה.

ראתה הקוסם בצער, שאפילו כלב, שמשחק איתו יפה כל כך, והולך איתו לכל מקום, אינו יכול להחזיר לו במידה שהוא רוצה לתת. פשוט אינו יכול להיות חבר שלו.

ראתה שכלב אינו יכול להעריך את מה שעשה בשבילו, את מה שחשב, את מה שרצה, את מה שטרח, בכל דבר שנתן לו. אבל זה בדיוק מה שהיה חסר לקוסם.

עשה גם דגים, זוחלים, עופות וחיות -

והמצב הלך ונעשה רק גרוע יותר. אף לא אחד הבין אותו ועצוב מאוד להיות לבד.

ישב הקוסם וחשב והבין, שכדי שיהיה לו חבר אמיתי, צריך להיות מישוהו, שיחפש קוסם, שירצה אותו מאוד מאוד. מישוהו שידע להיות כמוני, שבעצמו יעשה כמוני ויוכל לאהוב כמוני - שיבין אותי.

אבל להיות כמוני? מממ...

שותף שלי? חבר שלי? הוא צריך להיות מישוהו, שידע להעריך את מה שאני נותן לו, שיוכל להבין ולהחזיר - אתם מבינים, לעשות לי כמו שאני עושה לו: גם קוסם רוצה אהבה, כמו שהוא מעניק אהבה, ולשנינו יחד יהיה טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד.

אי - ניסה ויצר עוד אבן, ועוד אבן, ועוד - סלעים ורמות, הרים ויבשות, כדור הארץ וירח ויקום. אבל כמו האבן האחת ככה הכל - כלום. ושוב הוא מרגיש, שעצוב מאוד להיות לבד.

חשב: אולי במקום אבן אעשה צמח כלשהו, צמח יפה, מין פרח יפה כזה, ואני אתן לו משהו - אתם יודעים, קצת אשקה אותו אתן לו קצת אוויר, קצת שמש, אנגן לפניו והפרח ישמח. ואז לשנינו יחד יהיה טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד.

כך עשה צ'אק - במקל שלו

והתגלה לידו צמח בדיוק כמו שרצה. ומרוב שמחה אפילו התחיל לרקוד סביבו. אבל הוא, הצמח, אינו רוקד איתו יחד, אינו מסתובב אחרי הריקוד שלו, כמעט אינו מגיב, מגיב רק על מה שהקוסם נותן לו, וגם תגובה זו, אין בה שום דבר מיוחד: נותן לו מים - הוא חי, לא נותן לו מים - הוא מת. מובן, שזה אינו מספיק לקוסם שכזה, שרוצה לתת את כל הלב שלו. מה לעשות? הרי עצוב מאוד להיות לבד.

אי - ברא צמחים מכל הסוגים, בכל מיני גדלים, שדות ויערות, מטעים וחורשים - וכלום - הם כמו הצמח האחד, אינם מגיבים ואינם מחזירים אהבה. ושוב עצוב לבד.

חשב הקוסם וחשב: מה אעשה?

אולי אעשה איזה בעל חיים? חי, שתמיד יהיה לידו? אולי כלב? דווקא כן! אעשה כלב קטן חמוד כזה, שאשחק איתו כל הזמן, אלך לטייל איתו, והכלב ילך לידו ולפניו ואחרי וירוך ככה. וכשאני אחזור לארמון שלי - לא לארמון, איפה גר קוסם? בטירה? הוא ישמח שבאתי, הוא ירוץ לקראתי. ולשנינו יחד יהיה טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד.

אתם יודעים למה רק זקנים מספרים אגדות? כי אגדה היא הדבר הכי חכם בעולם! עובדה. הכל עובר ורק אגדות אמיתיות נשארות. אגדה היא חכמה.

כדי לספר אגדה חייבים לדעת הרבה: חייבים לראות מה שאחרים אינם רואים. ולשם כך צריכים לחיות הרבה. לכן רק זקנים יודעים לספר אגדות, כמו שכתוב בספר הקוסמים הגדול והעתיק: "זקן, הוא מי שקנה חכמה!"

וילדים - הם אוהבים לשמוע אגדות, משום שיש להם דמיון ושכל לחשוב על הכל, ולא רק על מה שכולם רואים. וכאשר הילד גדל ועדיין רואה את מה שהכל אינם רואים, הוא נעשה חכם ונקרא, זקן שקנה חכמה. ומשום שהוא רואה את מה שהאחרים אינם רואים, הוא יודע, שהדמיון הוא אמת ואז הוא נשאר כמו ילד, ילד חכם! כמו שכתוב בספר הקוסמים הגדול והעתיק: "ספר הזוהר".

היה היה קוסם אחד גדול, אציל, יפה, טוב-לב. אינני יודע, באילו תארים משתמשים בכל הסיפורים של הילדים. אבל מה - דווקא משום שהוא היה טוב-לב כזה, הוא לא ידע למי לתת, למי לחלק, על מי להרעיף את הטוב שבו! היה חסר לו מישוהו לשחק איתו, שיוכל להתייחס אליו, ושמישהו גם ישים לב אליו: קצת יסתכל, נו... יפנה אליו. גם הוא - אין לו. חסר לו יחס ממישהו,

כי מאוד עצוב להיות לבד. מה יעשה?

חשב: אם אני אעשה איזו אבן כלשהי, אפילו קטנטנה, אבל יפה, אולי אסתפק בה. אני אלטף את האבן וארגיש, שיש מישוהו לידי כל הזמן. ואז שנינו ביחד יהיה לנו טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד.

כך עשה צ'אק - במקל שלו

ונתגלה לידו אבן, בדיוק כמו שרצה. הוא התחיל ללטף את האבן, לחבק אותה, לדבר אליה. אבל האבן לא מגיבה, היא נשארת קרה, מרוחקת, לא מגיבה כלל. הוא נותן לה מכה או מחבק אותה - היא נשארת אותו דבר, אבן. לא מרגישה...

אי - אפשר

יחס כזה לקוסם טוב לב וגדול? איך זה שאבן אינה מרגישה כלום ואינה מגיבה כלל?

להיות לבד

אגדה לגדולים

טז חשב הקוסם: אולי אדם? דווקא נראה לי. הוא יוכל להיות חבר אמיתי שלי! הוא יוכל להיות כמוני! יוכל לאהוב כמוני! רק צריך לעזור לו להיות כמוני. ואז לשנינו ביחד יהיה טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד. אבל כדי שיהיה לנו טוב יחד, הוא צריך להרגיש תחילה איך זה, מה זה, להיות בודד, שעצוב מאוד בלעדיי.

טז שוב עשה הקוסם **צ'אק** במקל ועשה לפניו מקום נידח, רחוק ממנו ובו אדם. והאדם - לא מרגיש שיש קוסם, שעשה בשבילו אבנים, צמחים וחיות ובתים, הרים ושדות, שמש וירח, גשמים ורוחות, ועוד ועוד - מה לא - עולם מלא ויפה - אפילו היה בו מחשב וכדורגל - כדי שיהיה לו נעים וטוב, ומה היה חסר? הקוסם המשיך להרגיש, שעצוב לו מאוד להיות לבד.

יז כי האדם - בכלל אינו יודע, שיש קוסם כלשהו, שעשה אותו, שאוהב אותו, שמחכה לו ואומר: לשנינו יחד יהיה טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד.

יז אבל איך אדם, שטוב לו, שיש לו גם מחשב וכדורגל, ואינו מכיר את הקוסם, ירצה פתאום למצוא אותו, להכיר אותו, להתחבר אליו, לאהוב אותו, להיות חבר שלו, להיות קרוב אליו, גם להגיד לקוסם בוא! לשנינו יחד יהיה טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד - בלעדייך.

יז כי אדם מכיר רק את מה שנמצא סביבו, שצריך לעשות, את מה שהכל עושים. לדבר, בשפה שהכל מדברים, לרצות, את מה שהכל רוצים: לא להרגיז גדולים, לבקש יפה מתנות, מחשב, כדורגל - איך הוא יכול לדעת, שיש קוסם ועצוב לו לבד?

יח אלא שהקוסם טוב לב ומיטיב ומסתכל כל הזמן על האדם. ואז - בהגיע השעה, הקוסם מרחוק, בשקט - בשקט ולאט - לאט **צ'אק** במקל קורא בלב האדם.

יב אבל סביב המגדל - חומה גבוהה ושומרים רבים דוחפים חזרה. אינם נותנים שום סיכוי, שהם יהיו יחד, שיהיה להם טוב.

יג וככל שהאדם מתעקש ומטפס ככל שעולה בה - תופס: השומרים נעשים חרוצים יותר, נמרצים יותר, מפליאים בו מכות ללא רחמים.

יד האדם מתייאש: הקוסם מתחבא רחוק במגדל. השערים נעולים. החומה גבוהה. השומרים חרוצים דוחפים חזרה - ואין יוצא ואין בא. מה יהיה? איך נהיה יחד, שיהיה לנו טוב? כי עצוב מאוד להיות לבד.

יד אבל בכל פעם שהוא נחלש והכי מיואש הוא מרגיש פתאום **צ'אק!** ושוב הוא רץ ומחפש, איך לעבור את החומה, לעקוף את השומרים ויהי מה! לפרוץ ת'שערים, להגיע למגדל, להיתלות בשלבים, לטפס בסולם - ולהגיע לקוסם. ואז כלים כוחותיו, ואינו חש בליבו שום צ'אק. הוא זועק לקוסם עמוק בליבו, בכל כאבו: למה אתה קורא לי אליך לשוב?

יז איפה אתה? אני לבד!

יז ואם יש באדם מידת סבלנות, מכל הדחיפות ומכל המכות הוא נעשה אמיץ יותר, חזק יותר, חכם יותר. ולומד בעצמו לעשות כל מיני קסמים ופלאים, להמציא כל מיני תחבולות, כמו שרק קוסם יודע לעשות.

יז ומכל דבר שבעולם הכי הכי הוא רוצה עכשיו להיות עם הקוסם, לראות את פניו, כי רק איתו יהיה לו טוב - ואפילו שיתנו לו הכל בעולם בלי הקוסם הוא מרגיש לבד.

יז אז, כשכבר אינו יכול עוד להיות בלעדיי, נפתחים שערי המגדל לפניו, והקוסם, הקוסם שלו, ממחר אליו ואומר: בוא! לשנינו יחד יהיה טוב, כי עצוב מאוד לנו לבד.

יח ומאז - הם חברים נאמנים, ידידים קרובים, רעים אהובים, אין תחושה חזקה יותר מן העונג והטוב, שהם חולקים איש לרעהו: אותם פלאים, אותה הנאה לנצח נצחים ולעולמי-עולמים. וכל-כך נהדר להם יחד, שמאז הם כבר אינם זוכרים, גם לא לפעמים, עד כמה עצוב היה להיות לבד.

טז ואדם - סתם חושב: ה, זה אני מחפש משהו - ואינו יודע שבעצם זה הקוסם שקורא לו, בוא! לשנינו יחד יהיה טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד בלעדייך. הקוסם עושה עוד **צ'אק** במקל. והאדם חש, הה קוסם! ומתחיל לחשוב עליו, שיחד יהיה לנו טוב, כי עצוב מאוד להיות בלי קוסם.

יז עוד **צ'אק** - ואדם מרגיש בליבו, שישנו במקום כלשהו רחוק, אי שם, מגדל פלא, מגדל מלא כל טוב, מגדל עוז, שבו קוסם מחכה לו, ושרק שם ביחד יהיה לנו טוב, כי לשנינו עצוב מאוד לבד. אבל איפה המגדל הזה? איך אפשר להגיע אליו? מהי הדרך? הוא שואל את עצמו מבולבל ועצוב.

יז נו כבר! איך פוגשים בקוסם?

יח כל הזמן הוא שומע בלב צ'אק - צ'אק שאינו מניח לו לישון. כל הזמן הוא רואה קוסמים ומגדלי עוז ואינו יכול - אפילו לאכול. ככה זה, כשרוצים ומחפשים ואין מוצאים, ועצוב להיות לבד.

יח וכדי שיהיה אדם ממש כמו קוסם, חכם, גדול, אציל, טוב-לב, אוהב וחבר, צריך שילמד לעשות נפלאות. כמו שהקוסם יודע.

אבל לשם כך הצ'אק אינו מספיק - את זה האדם בעצמו מוכרח להשיג.

יח לכן הקוסם בהסתר ובעדינות, בהיחבא וברכות, מביא את האדם לספר הקוסמים הגדול והעתיק - "ספר הזוהר". וכאן נמצאת הדרך, הדרך למגדל העוז! ואדם נחפז בה מהר - מהר כדי לפגוש את הקוסם, לפגוש חבר, ולומר לו: בוא! כי יחד יהיה לנו טוב, כי עצוב מאוד להיות לבד.

"ישמע השומע ויבין המשכיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקודש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה."

מִן הַמְקוֹרוֹת

ספר הזוהר: סגולה להצלחה

דע, שבכל דבר יש פנימיות וחיצוניות, ובכללות העולם נחשבים ישראל, זרע אברהם יצחק ויעקב, לפנימיות העולם, וע' (שבעים) אמות, נחשבים לחיצוניות העולם.

וכן בישראל עצמם יש פנימיות, שהם עובדי ה' השלמים, וכן יש חיצוניות, שאינם מתמסרים לעבודת ה'. וכן באומות העולם עצמם, יש פנימיות, שהם חסידי אומות העולם, ויש חיצוניות שהם הגסים והמזיקים שבהם וכדומה.

וכן בעובדי ה' שבבני ישראל, יש פנימיות, שהם הזוכים להבין נשמת פנימיות התורה וסודותיה, וחיצוניות שהם אותם שאינם עוסקים אלא בחלק המעשה שבתורה.

וכן בכל אדם מישראל, יש בו פנימיות שהיא בחינת ישראל שבו, שהיא סוד הנקודה שלב. וחיצוניות, שהיא בחינת אומות העולם שבו, שהוא הגוף עצמו. אלא שאפילו בחינת אומות העולם שבו נחשבים בו כמו גרים. כי להיותם דבוקים על הפנימיות, הם דומים לגרי צדק מאומות העולם, שבאו והתדבקו בכלל ישראל.

ובהיות האדם מישראל מגביר ומכבד את בחינת פנימיותו, שהיא בחינת ישראל שבו, על חיצוניותו, שהיא בחינת אומות העולם שבו, דהיינו שנותן רוב טרחו ויגיעתו להגדיל ולהעלות בחינת פנימיות שבו לתועלת נפשו, וטרחו מועטת בשיעור המוכרח הוא נותן לקיום בחינת אומות העולם שבו, דהיינו לצרכי הגוף.

דהיינו כמו שנאמר (אבות פ"א) "עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי". הנה אז גורם במעשיו, גם בפנימיות וחיצוניות של כללות העולם, שבני ישראל עולים בשלמותם מעלה מעלה, ואומות העולם, שהם החיצוניות שבכללות, יכירו ויחשיבו את ערך בני ישראל.

ואם חס ושלום להיפך, שהאדם הפרטי מישראל מגביר ומחשיב את בחינת חיצוניותו, שהיא בחינת אומות העולם שבו, על בחינת ישראל שבו, וכמו שכתוב (דברים כ"ח) "הגר אשר בקרבך" דהיינו החיצוניות שבו, יעלה עליך מעלה מעלה, ואתה, בעצמך, דהיינו הפנימיות, שהיא בחינת ישראל שבו, תרד מטה מטה.

אז גורם במעשיו, שגם החיצוניות שבכללות העולם, שהם אומות העולם, עולים מעלה מעלה, ומתגברים על ישראל ומשפילים אותם עד לעפר. ובני ישראל, שהם הפנימיות שבעולם ירדו מטה מטה חס ושלום.

ואל תתמה על זה, שאדם פרטי יגרום במעשיו מעלה או ירדה לכל העולם. כי זהו חוק ולא יעבור, אשר הכלל והפרט שוים כב' טפות מים. וכל שנוהג בכלל כולו נוהג גם בפרט, ואדרבה, הפרטים עושים כל מה שבכלל כולו. כי לא יתגלה הכלל אלא לאחר גילוי הפרטים שבו, ולפי מדתם ואיכותם של הפרטים. וודאי שמעשה הפרט לפי ערכו מוריד או מעלה את הכלל כולו.

ובזה יתבאר לך מה שמובא בזוהר, שמתוך העסק בספר הזוהר ובחכמת האמת יזכו לצאת מתוך הגלות לגאולה שלימה (תיקוני הזוהר, סוף תיקון ו'). שלכאורה, מה ענין לימוד הזוהר לגאולתם של ישראל מבין האומות?

ובהמבואר מובן היטב, כי גם התורה יש בה פנימיות וחיצוניות כמו כללות העולם כולו. ולפיכך גם העוסק בתורה יש לו אלו ב' המדרגות. ובהיותו מגביר טרחו בפנימיות התורה וסודותיה, נמצא גורם בשיעור הזה שמעלת פנימיות העולם, שהם ישראל, תעלה מעלה מעלה על חיצוניות העולם, שהם אומות העולם. וכל האומות יודו ויכירו שבחם של ישראל עליהם, עד שיקויים הכתוב "ולקחום עמים והביאום אל מקומם, והתנחלום בית ישראל על אדמת ה'" (ישעיה י"ד).

וכמו כן הכתוב "כה אמר ה' אלקים, הנה אשא אל גויים ידי, ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחוצו, ובנותיך על כתף תנשאנה" (ישעיה מ"ט).

אבל אם חס ושלום להיפך, שהאדם מישראל משפיל מעלת פנימיות התורה וסודותיה הדנה בדרכי נשמותיו ומדרגותיהן, וכן בחלק השכל וטעמי מצווה, כלפי מעלת חיצוניות התורה הדנה בחלק המעשה בלבד.

ואפילו אם עוסק פעם בפנימיות התורה, הריהו מקציב לה שעה מועטת מזמנו, בשעה שלא יום ולא לילה כמו שהיתה חס ושלום דבר שאין צורך בו. הוא נמצא גורם בזה להשפיל ולהוריד מטה מטה את פנימיות העולם שהם בני ישראל, ולהגביר את חיצוניות העולם עליהם, שהם אומות העולם, וישפילו ויבזו את בני ישראל, ויחשיבו את ישראל כמו שהיו דבר מיותר בעולם. ואין לעולם חפץ בהם חס ושלום. ולא עוד, אלא גורמים בזה שאפילו החיצוניות שבאומות העולם מתגברת על פנימיות שלהן עצמן, כי הגרועים שבאומות העולם, שהם המזיקים ומחריבי העולם, מתגברים ועולים מעלה מעלה על הפנימיות שלהם, שהם חסידי אומות העולם. ואז הם עושים כל החורבנות והשחיתות האיומים, שבני דורנו היו עדי ראיה להם, השם ישמרנו מכאן ואילך.

**"הרי לעיניך,
שגאולת
ישראל וכל
מעלת ישראל
תלוי בלימוד
הזוהר
ובפנימיות
התורה"**

ולהיפך, כל החורבנות וכל ירידתם של בני ישראל הם מחמת שעזבו את פנימיות התורה, והשפילו

מעלתה מטה מטה, ועשו אותה כמו שהיתה חס ושלום דבר שאין צורך בו כלל.

וזה שאמרו בתיקונים (תיקון ל' נתיב תנינא) וזה לשונו: קומו והתעוררו בשביל השכינה הקדושה, שהרי יש לכן לב ריקן בלי בינה לדעת ולהשיג אותה. אף על פי שהיא בתוכם.

וסוד הדבר, כמו שכתוב (ישעיה מ') קול אומר קרא, שקול דופק לבבו של כל אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכינה הקדושה, שהיא כללות נשמות של כל ישראל (ומביא ראיה מהכתוב קרא נא היש עונך, שקריאה פירושו תפילה) אבל השכינה אומרת מה אקרא, כלומר אין בי כח להרים את עצמי מעפר, בשביל שכל בשר חציר, כולם המה כבהמות אוכלי עשב וחציר, כלומר שעושים המצוות בלי דעת כמו בהמות, וכל חסדו כציץ השדה, כל החסדים שעושים, לעצמם הם עושים, כלומר שאין כוונתם במצוות שעושים, שתהיינה בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרם אלא רק לתועלת עצמם הם עושים המצוות. ואפילו הטובים שבהם, שמסרו זמנם על עסק התורה, לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם. בלי כוונה הרצויה, בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרם.

בעת ההיא, נאמר על הדור, רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהיינו רוח המשיח. הצריך לגאול את ישראל מכל צרותיהם עד לגאולה השלמה לקיים הכתוב, ומלאה הארץ דעה את ה' וגו' הרוח הזה נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם.

אוי להם לאותם אנשים הגורמים, שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם, ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה, הם העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי מצטמצמים רק בחלק המעשי של התורה. ואינם רוצים להשתדל ולהבין בחכמת הקבלה, לידע ולהשכיל בסודות התורה וטעמי מצווה. אוי להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שהיו עניות וחרב וחמס וביזה והריגות והשמדות בעולם. עד כאן לשונו.

וטעם דבריהם הוא, כמו שבארנו, שבהיות כל עוסקי התורה, מזלזלים בפנימיות שלהם, ובפנימיות התורה, ומניחים אותה, כמו דבר שאין צורך בו בעולם, ויעסקו בה רק בשעה שלא יום ולא לילה, והמה בה כעיוורים מגששים קיר. שבזה המה מגבירים את חיצוניותם עצמם, דהיינו תועלת גופם, וכן חיצוניות התורה, המה מחשיבים על פנימיות התורה.

ואז המה גורמים במעשיהם הללו, שכל בחינות החיצוניות שישנן בעולם מגבירות את עצמן על כל חלקי הפנימיות שבעולם, כל אחת לפי מהותה. כי החיצוניות שבכלל ישראל, דהיינו עמי הארצות שבהם, מתגברת ומבטלת את הפנימיות שבכלל ישראל שהם גדולי התורה. וכן החיצוניות שבאומות העולם, שהם בעלי החורבן שבהם, מתגברת ומבטלת את הפנימיות שבהם, שהם חסידי אומות העולם. וכן חיצוניות כל העולם, שהם אומות העולם,

מתגברת ומבטלת את בני ישראל, שהם פנימיות העולם. ובדור כזה, כל בעלי החורבן שבאומות העולם מרימים ראש, ורוצים בעיקר להשמיד ולהרג את בני ישראל, דהיינו כמו שאמרו חז"ל "אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל" (יבמות ס"ג). דהיינו כמו שאמרו בתיקונים הנ"ל, שהם גורמים עניות וחרב ושוד והריגות והשמדות בעולם כולו.

ואחר שבעונותנו הרבים נעשינו עדי ראיה לכל האמור בתיקונים הנ"ל, ולא עוד אלא שמדת הדין פגעה דוקא בהטובים שבו, כמו שאמרו חז"ל (בבא קמא, דף ס' ע"א) "ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחילה". ומכל הפאר שהיה לכלל ישראל בארצות פולין וליטא, וכו', לא נשאר לנו אלא השרידים שבארצנו הקדושה.

הנה מעתה מוטל רק עלינו שארית הפליטה, לתקן את המעוות החמור הזה, וכל אחד ואחד מאתנו שרידי הפליטה, יקבל על עצמו בכל נפשו ומאודו, להגביר מכאן ואילך את פנימיות התורה וליתן לה את מקומה הראוי, כחשיבותה על מעלת חיצוניות התורה, ואז יזכה כל אחד ואחד מאתנו להגביר מעלת פנימיותו עצמו, דהיינו בחינת ישראל שבו, שהיא צרכי הנפש על בחינת חיצוניותו עצמו, שהיא בחינת אומות העולם שבו, שהיא צרכי הגוף. ויגיע כח הזה גם על כלל ישראל כולו עד שעמי הארצות שבו, יכירו וידעו את השבח והמעלה של גדולי ישראל עליהם, וישמעו להם ויצייטו להם.

וכן פנימיות אומות העולם, שהם חסידי אומות העולם, יתגברו ויכניעו את החיצוניות שלהם, שהם בעלי החורבן. וכן פנימיות העולם, שהם ישראל יתגברו בכל שבחם ומעלתם על חיצוניות העולם, שהם האומות.

ואז כל אומות העולם יכירו וידעו במעלת ישראל עליהם, ויקיימו הכתוב (ישעיה י"ד) "ולקחום עמים והביאום אל מקומם, והתנחלום בית ישראל על אדמת ה' וגו'". וכן (ישעיה מ"ט) "והביאו בניך בחוצו ובנותיך על כתף תנשאנה".

זה שכתוב בזוהר נשא דף קכ"ד ע"ב זה לשונו "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר וכו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי" [בזכות החיבור הזה שלך, שהוא ספר הזוהר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים]. דהיינו כמבואר. אמן כן יהי רצון.

(מתוך 'הקדמה לספר הזוהר' מאת הרב יהודה אשלג, בעל הסולם - אותיות ס"ו - ע"א).

לקריאת "ההקדמה לספר הזוהר" באתר:
www.kab.co.il/links/akdama1

**חנות ספרים
בבית 'קבלה לעם'**

א-ה' 21:00-10:30
יום ו' 12:00-9:00

בית 'קבלה לעם' - ז'בוטינסקי 112 פ"ת

טל' 1-700-509-209
דוא"ל: info@kab.co.il

סגולה זהו כוח מיוחד המאפשר לאדם לרכוש תכונה רוחנית שלא קיימת בו מטבעו. האמצעי לעורר את הסגולה טמון בלימוד ספרי הקבלה המקוריים, ולכן המליצו המקובלים ללמוד בהם. אמנם בהתחלה הלימוד אינו מובן כלל לאדם, אך בעצם הקריאה בספרים מזמין האדם הלומד כוח רוחני שמקרב אותו להרגשת הכוח העליון, שעליו כתבו המקובלים.

קמפוס קבלה

כל אחד יכול ללמוד

125 המדרגות אל השלמות

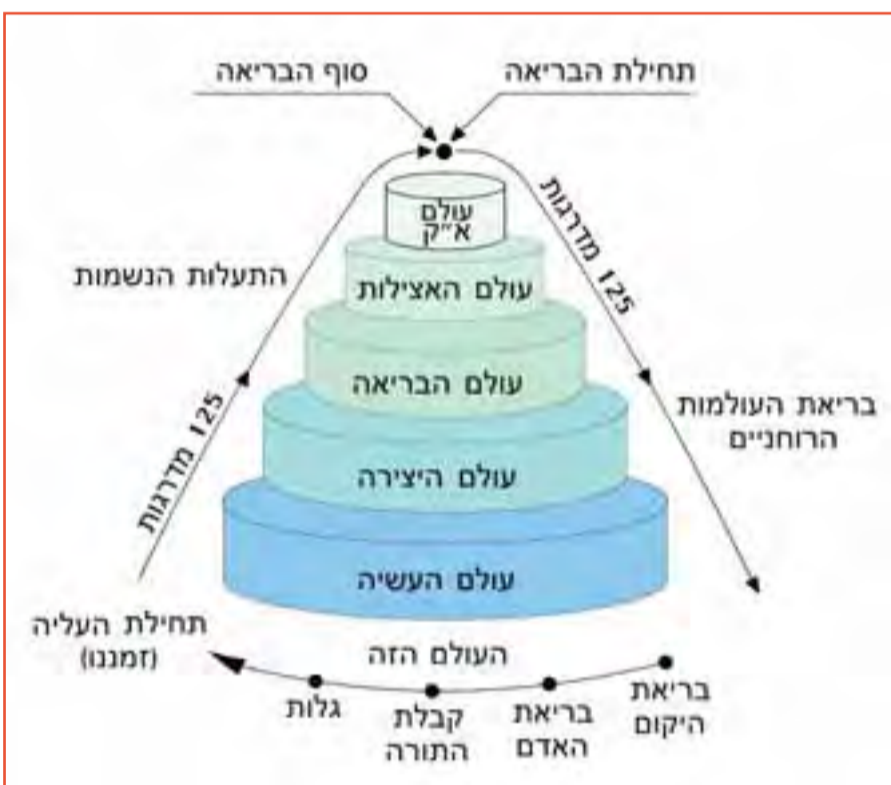
גלעד שדמון

ירדנו 125 מדרגות שהרחיקו אותנו מהבורא, עכשיו הגיע הזמן לעלות בחזרה, לחזק את הקשר. חכמת הקבלה תוביל אותנו לשם, אם רק נמצא קצת יותר זמן לעסוק בפנימיות

"ע, כי טרם שנאצלו הנאצלים ונבראו הנבראים, היה אור עליון פשוט ממלא את כל המציאות", כך כותב האר"י הקדוש בספרו "עץ חיים".

"אור עליון" הוא הבורא, שכל רצונו הוא לתת שפע אינסופי. כדי שיוכל לממש את רצונו להעניק שפע, ברא הבורא נברא שיהיה מסוגל לקבל ממנו את כל הטוב והשפע שהוא רוצה לתת. מקור המילה "ברא" בשפה הארמית ומשמעותה היא "הוציא לחוץ" ("בר" משמעו חיצוני). מערכת היחסים בין הבורא לבין הנברא היא מערכת יחסים בין פנימי לחיצוני, כאשר הבורא הוא הפנימי והנברא הוא החיצוני לו.

על ידי בניית היחס הנכון בין פנימיות לבין חיצוניות, האדם מעלה את החשיבות שהוא מייחס לרוחניות על פני גשמיות, ומעניק חשיבות לעולם הנצחי לעומת העולם החולף

כותב על כך בעל הסולם במאמר "מהותה של חכמת הקבלה":

"והנה בכללותה מתחלקת חכמה זאת לב' סדרים, המקבילים זה לזה ושווים זה לזה כמו ב' טיפות מים. ואין הפרש ביניהם, רק שהסדר הראשון נמשך מלמעלה למטה עד העולם הזה. והסדר שני מתחיל מעולם הזה והולך מלמטה למעלה בדיוק בכל אותם הדרכים וההרכבות, שנרשמו משורשם בעת הופעתם והתגלותם ממעלה למטה".

בחזרה אל המציאות השלמה

הנשמות נחלקות לפנימיות וחיצוניות, בהתאם ליחס שבין הבורא לנבראים. החלק הפנימי יותר נקרא "עם ישראל", והחלק החיצוני נקרא "אומות העולם". מכיוון שישאל הוא החלק הפנימי, הוא קרוב יותר לבורא ולכן עליו להיות זה שיוביל את תהליך החזרה של כלל הנשמות לבורא. כותב על כך בעל הסולם: "והנה העולמות בכללם נבחרים לפנימיות וחיצוניות... ותדע שענף הנמשך מהפנימיות המה עם ישראל, שנבחרו לפועלי התיקון והתכלית הכללי, ויש בהם אותה ההכנה שיכולים להתפתח ולגדול עד שיגיעו, גם יניעו את האומות להגיע אל התכלית הכללי". (המאמר "שפחה כי תירש גברתה", מתוך הספר "אור הבהיר"). העולם הגשמי בנוי בדיוק על פי מבנה העולם הרוחני, ולכן גם בעולמו מתגלה עם ישראל כקבוצת אנשים שנועדה להוביל את תהליך החזרה אל הכרת הבורא. כדי שיוכל להוביל את התהליך, קיבל עם ישראל את שיטת הקבלה.

פירוד מחזק

עבור הנברא, הקשר עם הבורא הוא התענוג הגדול ביותר שקיים. במצב כזה, אין לנברא כל עצמאות מכיוון שהוא נשלט על ידי תענוג זה באופן מוחלט. כדי שהנברא ירכוש רצון עצמאי וחופשי משליטת התענוג עליו ויוכל לבנות מערכת יחסים אמיתית עם הבורא, יש צורך להביא את הנברא למצב שבו הוא נותק ממקור התענוג, מהבורא. רק במצב כזה יהיה מסוגל הנברא להרגיש שהוא צועד לעבר הבורא באופן חופשי ועצמאי. כמו אב שרוצה שהילד שלו יגדל ויהיה כמוהו, הבורא מתרחק מהנברא בהדרגה כדי לאפשר לנברא ללמוד כיצד להגיע בכוחות עצמו למצב הבורא.

אולם, ניתוק הקשר מהבורא לא נעשה בבת אחת, אלא באמצעות "ירידה הדרגתית" בת 125 מדרגות, עד לדרגת "העולם הזה". כאמור, ירידתו של הנברא נועדה לאפשר לו לשוב אל הבורא, אלא שהפעם יהיה עליו לעשות זאת באופן עצמאי. כל "ירידת מדרגה" של הנברא מסמלת ריחוק שהולך וגדל עד לנתק המוחלט מהבורא. כאשר יבחר הנברא לשוב אל הבורא ולטפס במעלה סולם המדרגות, הוא יתגבר על הריחוק מהבורא ויחזק את הקשר שלו עמו. בתהליך זה רוכש הנברא עצמאות ובסופו הופך הנברא לחלק הפנימי ביותר בבריאה ומתאחד עם הבורא.

מלמעלה למטה וממטה למעלה

תהליך ההתרחקות מסתיים בשבירת הנברא לחלקים רבים הנקראים "נשמות". בתום התהליך נופלים חלקים אלה למקום הרחוק והחיצוני ביותר ביחס לבורא, אל העולם הזה. מצב זה, שבו מציאות הבורא נסתרת לחלוטין מפני הנשמות, נקרא "העולם הגשמי". מטרתו היא לאפשר לאדם להעדיף את החזרה לבורא על פני העולם הזה ומתוך בחירה חופשית. האדם עבר תהליך ממושך, שבו הלך והתעמעם הקשר שלו עם הבורא, עד שהגיע למצב שבו אנו מצויים כעת - לניתוק מוחלט מהבורא. בימינו אנו ניצבים בפני הבחירה להתחיל בטיפוס ההדרגתי בחזרה לשורשנו בצורה מודעת אל עבר הבורא. חכמת הקבלה שמתגלה בימינו היא השיטה שנועדה להוביל אותנו בדרכנו הרוחנית על פני אותן 125 המדרגות בחזרה אל הרגשת המציאות השלמה - אל הבורא.

לבין חיצוניות, האדם מעלה את החשיבות שהוא מייחס לרוחניות על פני גשמיות, ומעניק חשיבות לעולם הנצחי לעומת העולם החולף. אדם שכבר קבע את היחס הנכון בין פנימיות לבין חיצוניות בתוכו, מושך עליו שפע עליון שמביא לו שלמות ושלווה. כשעם ישראל כולו יסדר בתוכו את היחס הנכון, נהיה כולנו כאגודה אחת וכל הנשמות יחזרו למדרגה העליונה שבסולם, אל האושר ואל הנצחיות.

במשך השנים איבד העם את הקשר שהיה לו עם השיטה, ורק קומץ של אנשים, הנקראים "מקובלים", שמר עליה בסתר כדי שניתן יהיה להשתמש בה במועד המתאים. כיום, משהגיעה העת, מסבירים המקובלים לכלל העם כיצד להשתמש בשיטה זו ולשוב מתוך בחירה לקשר שלם ונצחי עם הבורא.

יחס נכון בין פנימיות לחיצוניות

מכאן אנו למדים שתפקידו של עם ישראל הוא להעדיף את הפנימיות על פני החיצוניות. משמעות העדפה זו, היא שכל אחד מאיתנו יגביר את העיסוק בפנימיות - בחכמת הקבלה, במשך זמנו הפנוי. על ידי בניית היחס הנכון בין פנימיות

gilad_s@kab.co.il

לצפייה בהרצאות 'קמפוס קבלה' באתר: www.kab.co.il/links/pnimi

בית 'קבלה לעם'
לימודים • תרבות • הרצאות

בית 'קבלה לעם' הוא מרכז לימוד והרצאות מיסודה של תנועת "בני ברוך". המקום מציע באופן קבוע הרצאות, פעילויות תרבותיות, לימודים, מגוון קורסים, חנות ספרים וייעוץ לימודים.

תוכנית לימודים בבית 'קבלה לעם'
השיעור השבועי **בעבודה פנימית** - אורן ליבוביץ'
בכל יום א' משעה 20:15 (בכל שבוע מאמר חדש)

קמפוס קבלה - גלעד שדמון
בימי ה' שעה 18:00 החל מ-11.1.07 (מסלול שנתי)

קמפוס בוקר - ערן שויוביץ'
בימי ב' שעה 10:30 החל מ-29.1.07 (מסלול שנתי)

בית 'קבלה לעם'
בית 'קבלה לעם' - ז'בוטינסקי 112 פ"ת
הגעה למקום בקווי דן: 51,66, 82. חניה במקום.

www.kab.co.il

בכל יום ג' בשעה 19:00
תקיים הרצאה של הרב ד"ר מיכאל לייטמן
ההרצאות מועברות בשידור חי
באתר: **www.kab.tv**

להזמנת מקומות מראש:
טל' 209-509-700-1 • דוא"ל: **info@kab.co.il**
בית 'קבלה לעם' - ז'בוטינסקי 112 פ"ת
הגעה למקום בקווי דן: 51,66, 82. חניה במקום.

www.kab.co.il

הרב מנחם מענין היילפרין, הסכמה לספר "איפה שלימה": "ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתיקוני זוהר תקון ל': "... אוי להם הגורמים שרוחו של משיח... לא ישוב לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה"... תסמנה שערותיו ובשרו נעשה חידודין, בהעלותו על ליבו כי עניות דישאל והגזרות והמלחמות המשסות וההריגות הוא בעצמו גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה".

ספר הזוהר:

על גאולת ישראל

עסק התורה, לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם. בלי כוונה הרצויה, בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים. בההוא זמנא, וכו' רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח. בעת ההיא, נאמר על הדור, רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהיינו רוח המשיח. הצריך לגאול את ישראל מכל צרותיהם עד לגאולה השלמה לקיים הכתוב, ומלאה הארץ דעה את ה' וגו' הרוח הזה נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם. וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא, ולא יתוב לעלמא, דאילין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה. אוי להם לאותם אנשים הגורמים, שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם, ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה, הם העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי משהו לחלוות של שכל ודעת, כי מצטמצמים רק בחלק המעשי של התורה. ואינם רוצים להשתדל ולהבין בחכמת הקבלה, לידע ולהשכיל בסודות התורה וטעמי מצווה. ווי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. אוי להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות וחרב וחמס וביזה והריגות והשמדות בעולם. עד כאן לשונו.

זה שאמרו ("תיקוני זוהר", תיקון ל' דיבור המתחיל נתיב תנינא) וזה לשונו: קומו ואתערו לגבי שכינתא דאית לכוּן לבא בלא סוכלתנו למנדע בה, ואיהי ביניכו. קומו והתעוררו בשביל השכינה הקדושה, שהרי יש לכן לב ריקן בלי בינה לדעת ולהשיג אותה. אף על פי שהיא בתוככם. ורזא דמלה קול אומר קרא, כגון קרא נא היש עונך, ואל מי מקדושים תפנה. והיא אומרת, מה אקרא, כל הבשר חציר, כלא אינון כבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, וסוד הדבר, כמו שנאמר (ישעיה מ') קול אומר קרא, שקול דופק בלבו של כל אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכינה הקדושה, שהיא כללות נשמות של כל ישראל (ומביא ראיה מהכתוב קרא נא היש עונך, שקריאה פירושו תפילה) אבל השכינה אומרת מה אקרא, כלומר אין בי כח להרים את עצמי מעפר, בשביל שכל בשר חציר, כולם המה כבהמות אוכלי עשב וחציר, כלומר שעושים המצוות בלי דעת כמו בהמות, וכל חסדו כציץ השדה, כל החסדים שעושים, לעצמם הם עושים, כלומר שאין כוונתם במצוות שעושים, שתהייה בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים אלא רק לתועלת עצמם הם עושים המצוות. ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין ואפילו הטובים שבהם, שמסרו זמנם על

לקריאת והודרת 'ספר הזוהר' עם פירוש 'הסולם' באתר: www.kab.co.il/links/tikunl

שאלות ותשובות

האם דרך קיום מצוות אפשר להגיע לרוחניות ישראל גידלוביץ, בני ברק

על פי הקבלה יש לאחוז בפנימיות התורה וגם בחיצוניותה, כלומר לממש את החלק הרוחני וגם לקיים את החלק המעשי. אבל קיום מצוות חיצוניות לא יביא למימוש רוחני, ולכן קבעו המקובלים שכל אדם צריך לתת משקל מכריע לעבודה הפנימית על פני החיצונית בחייו. כך, היחס שיווצר בין המצוות הפנימיות לבין קיום המצוות החיצוניות (מעשיות) יבנה באדם גישה נכונה למציאות הרוחנית. באופן זה האדם ידע להכיר מהו פנימי ומהו חיצוני בעבודתו הרוחנית ויכול להעלות את חשיבות הפנימיות על החיצוניות. דווקא מתוך יחס כזה נוכל לתקן את העולם, משום שבמקובלותיו יבצעו שפע, שלום וקשר עם הכוח העליון. לדוגמה בקבוצת המקובלים "בני ברק" נהוג לקיים גם את המצוות המעשיות, אולם להדגיש על פני קיום זה את חשיבות הפנימיות, כך הנהיגו המקובלים מאז ומעולם.

קיים מגוון עצום של כתבי קבלה, שנכתבו בתקופות שונות. מהם הכתבים המועילים ביותר ללימוד בימינו? שלמה מועלם, ירושלים

מאז שהתגלתה חכמת הקבלה נכתבו אלפי כתבי מקור. בכל תקופה כתבו המקובלים חיבורים שהותאמו להתפתחות הרוחנית של הדור שבו הם חיו. "ריזאל המלאך" שנכתב על ידי אדם הראשון, "ספר יצירה" שנכתב על ידי אברהם, "ספר התורה" שכתב משה ו"ספר הזוהר" שנכתב על ידי רשב"י, טומנים בחובם את סוד היקום ואת שיטת תיקון האגו שבכוחה להביא את האדם להכרת הכוח העליון, לשלמות ולאושר. כאמור, כל מקובל כתב את חיבורו כך שיתאים לתיקון הדור שבו הוא חי. לכן, הכתבים המועילים ביותר להתפתחות ותיקון רוחניים בדורנו הם כתבי הרב יהודה אשלג, "בעל הסולם", והרב ברוך שלום אשלג (הרב"ש), שחיו ופעלו במאה העשרים. מרבית פועלו של בעל הסולם מתרכז בפירוש כתבי האר"י וכתבי רשב"י והתאמתם להתפתחות הנשמות בדורנו. כתבים נוספים המתאימים ללימוד בימינו הם כתבי הרב קוק, הגאון מווילנה, הרמח"ל וכתבי האר"י. נוכל להבין את הכתבים האלה לעומקם במידה שנרכוש את יסודות לימוד חכמת הקבלה מתוך כתבי בעל הסולם והרב"ש.

כדי להקל על התלמיד המתחיל את ההיכרות עם חכמת הקבלה, הוציאה לאור קבוצת "בני ברק" ספר הכולל את מאמרי המקור של בעל הסולם והרב"ש הנקרא "קבלה למתחיל".

מה קורה אחרי המוות? מלכה בן ציון, אשדוד

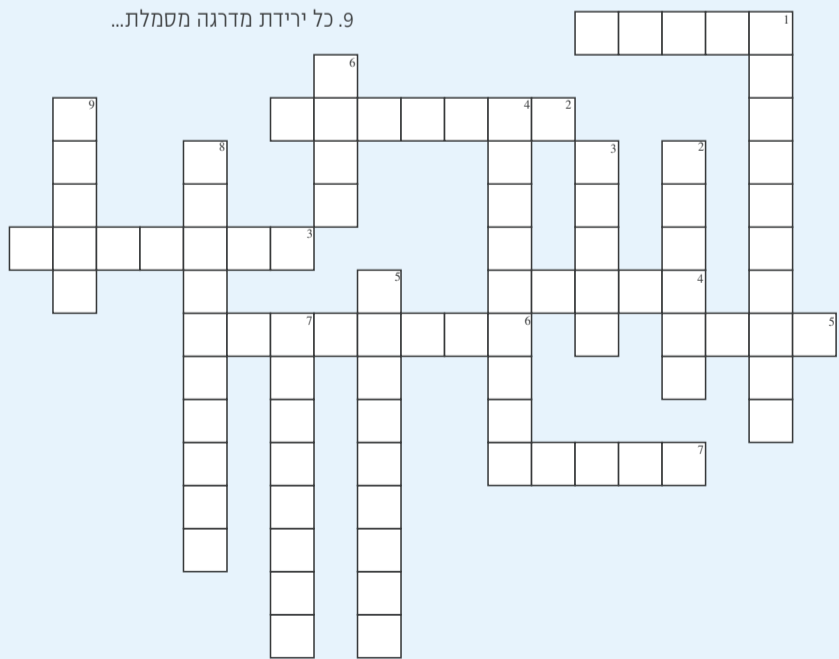
מאז ומעולם היה המוות אחד הסודות הכמוסים והמאיימים ביותר, שעמם נאלצה להתמודד האנושות. חכמת הקבלה מלמדת שבעוד הגוף הפיזי הינו זמני ומתכלה, הנשמה היא נצחית וה"מוות" אינו חל עליה. לכן כאשר הגוף מת, הנשמה ממשיכה במסע לקראת הכוח העליון, אל התחנה הבאה. הגוף החדש שאליה היא תיכנס יסייע לה להמשיך ולהתקדם בדיוק מאותו מצב שבו נעצרה בגלגולה הקודם. תכליתה של הנשמה הוא להגיע לגמר התיקון ולהשיג את הרגשת הנצחיות. חשוב להבין שהדרך היחידה שמאפשרת לנשמה להשיג את מטרתה היא רק בהתלבשותה בגוף הביולוגי. עד שתשיג את גמר התיקון, תמשיך הנשמה להחליף גופים והרגשת הלחץ עליה רק תלך ותגבר, לכן קוראים לנו המקובלים לפתח את החלק הרוחני שבנו, בחיים האלה, כי כך נתמלא בתענוג נצחי ושלם.

שאלות למערכת: editor@kab.co.il או בטלפון 059-509-700-1

תשבץ מס' 9

כל התשובות נמצאות בגיליון הנוכחי. **הצלחה!**

- מאונך:**
- המקום בו הבורא נסתר מהנשמות
 - מקום מושבו של ר' בונים
 - חלקי הנברא
 - המאמר שהשפיע על האחים לוי
 - שם משפחתו של ר' מנחם מנדל
 - מתמודד עם כשלון כמו מקובל (ש"מ)
 - שמו הפרטי של החוזה מלובלין
 - הלוחצים על ישראל
 - כל ירידת מדרגה מסמלת...
- מאונך:**
- האור העליון
 - החלק הפנימי של הנשמה
 - מקום מושבה הראשון של חבורת קוצק
 - כוח הטמון בלימוד ספרי הקבלה המקוריים
 - היושב בשערי ירושלים ומחכה לגאולה
 - מרחיק את האדם ממקור הטוב
 - הדבר החשוב ביותר בחבורת קוצק

בין הפותרים נכונה יוגרלו 3 עותקים מספרו החדש של הרב ד"ר מיכאל לייטמן "מגדל בבל-הקומה האחרונה"

יש לשלוח תשובות אל 'הוצאת קבלה לעם' ת.ד. 1552 רמת-גן 52115

הזוכים בספר בפתרון התשבץ מגיליון מס' 7 הם:

איתן ליבנה - קרית טבעון, שרית מזרחי - תל אביב, ורד יעקבי - אשקלון

"ולו עמי שומע לי בדור הזה... היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם".

ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, "נוצר חסד", פרק ד', משנה כ'.

"המחזה של רבי חייא"

מבוסס על מאמר "חזווא דרבי חייא", ספר הזוהר, הקדמה, אות מ"ט

בבורא ומלאות באור העליון.

כשרבי חייא מתעלה למדרגה רוחנית זו, הוא כמו רואה את עצמו מהצד, ומגלה שגם נשמתו כבר נמצאת שם, בין הנשמות המתוקנות, במצב של גמר התיקון. אבל אז הוא נדהם עוד יותר: כיצד יתכן שמצבו המתוקן כבר קיים בשעה שהוא, רבי חייא, עדיין לא השלים את תיקון נשמתו.

באמצעות סיפורו של רבי חייא מסביר לנו ספר הזוהר שהמציאות העליונה כבר קיימת, ושכולנו נמצאים בה, בגמר התיקון, בכל שלמותנו ותפארתנו. לעומת זאת, "העולם הזה" הוא לא יותר מאשר תמונה מדומה שאנו חשים במצבו הנוכחי.

ספר הזוהר מגלה לנו נקודת מבט חדשה על החיים ומראה שכל

הצרות והבעיות שאנו חווים מיועדות רק כדי להביא אותנו להרגשת חוסר התיקון שלנו. על מנת להתעלות להרגשה הרוחנית השלמה ולחיות טוב יותר אנו נדרשים להעדיף את הפנימיות על פני החיצונית, כלומר למצוא את ההזדמנויות לשלב את חכמת הקבלה בחיינו. כשכך יקרה, נתרומם כמו רבי חייא למצב רוחני נעלה יותר, למציאות שבה אנחנו קיימים באמת. במצב זה נגלה, כמו כל גדולי המקובלים לפנינו, את המציאות היחידה שבה כל הנשמות מאוחדות כבר במצב המושלם.

להמתין עד גמר תיקון הכללי כדי לתקן את נשמתו. לכן, רבי חייא דורש "לראות" את רבי שמעון, כלומר להתעלות למצב שבו יוכל להבין את סדר תיקון הנשמות, ובכך לקבל מענה על שאלתו.

אולם, דרישתו של רבי חייא נדחית, מכיוון שהוא אינו ראוי עדיין לעלות למצב הגבוה הזה. בתגובה, מחליט רבי חייא "לצום 40 יום". פעולה זו מסמלת בקבלה את רכישת תכונת הבינה שסימנה הוא האות מ"ם שערכה 40 בגימטריה. לאחר שבקשתו של רבי חייא נדחית פעם נוספת, הוא ממשיך "לצום 40 יום" נוספים, כלומר הוא מתקן את עצמו ומתעלה לדרגה רוחנית גבוהה יותר. אז "מעלים" אותו ל"ישיבה של מעלה", למצב שבו כל הנשמות המתוקנות נמצאות בחיבור ואהבה ביניהן, דבוקות

רבי שמעון שזכותו מקיים את העולם, נבלע בך". על פי חכמת הקבלה האדם מתגלגל לעולם הזה כדי לתקן את נשמתו. ראשיתו של תהליך התיקון הוא ברצונו של הבורא להעניק את כל הטוב והשפע שברשותו, ולשם כך הוא בורא נברא שנקרא "הנשמה הכללית". בהמשכו של התהליך נשבר נברא זה לרסיסים רבים שנקראים "נשמות". אותן נשמות מאבדות את הקשר עם הבורא, מתרחקות עד למצב הקיום הנמוך ביותר שנקרא דרגת "העולם הזה". ממצב זה צריכים בני האדם להתחיל לתקן את נשמותיהם כדי לשוב ולהתאחד עם הבורא. חכמת הקבלה מסבירה שתהליך התיקון חייב להתרחש עוד בחייהם בעולם הזה, בזמן שהנשמות עדיין מלוכשות בגוף. מטרתו של התהליך היא לאפשר לנשמות לרכוש בכוחות עצמן את הקשר עם הבורא, אלא שהפעם בצורה מודעת ומתוך בחירה חופשית.

טרם יירידתן לעולם הזה, היו הנשמות מחוברות בעולם הרוחני בקשרי אהבה ונתינה. תהליך ירידת הנשמות לעולם הזה, מסמל את התרחקות הנשמות זו מזו, עד שבסופו הן כבר לא מרגישות את הקשר שקיים ביניהן. תפקידם של בני האדם הוא לשחזר מחדש את אותם קשרים, בזמן חייהם בעולם הזה, ולחזור בהדרגה למצב השלם שבו הם היו מלכתחילה. בסופו של התהליך, המכונה "גמר תיקון הפרטי", מתקנת כל נשמה פרטית את עצמה, ועולה בחזרה לעולם הרוחני. המצב שבו כלל הנשמות מתקנות את עצמן נקרא "גמר תיקון הכללי".

"העפר" שאלינו פונה רבי חייא בסיפור, מסמל את הנשמות שאינן מתוקנות, ובכך מעכבות את הנשמות הגבוהות מלהגיע לגמר תיקון. רבי חייא אינו יכול להשלים עם העובדה שהתהליך הזה מעכב את נשמתו של רבי שמעון, שכביכול חייב

"ה שתטח רבי חייא על הארץ, ונשק את העפר, ובכה ואמר..."

מעשה ברבי חייא, שהיה אחד מתשעת תלמידיו המובחרים של רבי שמעון בר-יוחאי וחיבר עימם את ספר הזוהר. הסיפור פותח בשאלה שהתעוררה ברבי חייא על נשמתו של מורו, רבי שמעון בר יוחאי. ממרום השגתו הרוחנית ראה רבי חייא שהנשמות חוזרות לשורשן, למצב הרוחני הנעלה ביותר, רק לאחר שהן זוכות לתקן את הרצון האגואיסטי שלהן. לכן תמה רבי חייא, כיצד יתכן שנשמה גבוהה כל כך כמו נשמתו של רבי שמעון בר יוחאי, אינה יכולה להשלים את תיקונה, אלא צריכה להתמין עד שכל הנשמות יעשו זאת?

כשרבי חייא מתעלה למדרגה רוחנית זו, הוא כמו רואה את עצמו מהצד, ומגלה שגם נשמתו כבר נמצאת שם, בין הנשמות הגבוהות, במצב של גמר התיקון. אבל אז הוא נדהם עוד יותר: כיצד יתכן שמצבו המתוקן כבר קיים בשעה שהוא, רבי חייא, עדיין לא השלים את תיקון נשמתו

רבי חייא לא הבין כיצד מקובל כה עצום, שדרכו מאיר אור לכל העולם, אינו יכול לתקן את עצמו עד שאחרון האנשים לא ישלים את משימתו. הזוהר מספר ששאלה זו עוררה ברבי חייא סערות רגשות, שגרמה לו "להשתטח על הארץ לבכות" ולומר: "עפר עפר, כמה אתה קשה עורף, כמה אתה בעזות. כל עמודי האור שבעולם תאכל, כמה אתה חצוף. המאור הקדוש שהיה מאיר לעולם,

מכתבים למערכת

שלום,
אני לומד בבית הספר הטכני - ח"א בבאר שבע. היום (11.12) בשיעור חינוך השיעור הכי "סבבה" בבית ספר, מהסיבה שאנו משוחחים על אקטואליה ודברים מעניינים אחרים, נכנסה המורה עם עיתון שלאחר מכן התברר שזהו עיתון "קבלה לעם". את השיעור הזה הקדשנו לנושא ושוחחנו על הקבלה ועל אותם המאמרים שהיו באותו גיליון (שלצערי אני לא זוכר את מספרו).
כמוני שנוהג לקרוא ספרי קבלה ומאוד מתעניין בנושא, התעניינה בנושא ובעיתון כל הכיתה וכל התלמידים כאחד, חלק גדול מהתלמידים אינו מאמין אך באותו השיעור התעניינו מאוד בנושא והקשיבו בתשומת לב רבה. השיעור היה מאוד מגוון ומעניין תודות לעיתון.

פה אני רוצה להודות לכל אלו שערכו את העיתון ועוסקים בכל הקשור אליו.

נ.ב.
התלמידים בחרו בכל יום לתלות את הגיליון בלוח האקטואליה שבכיתה כדי שכולם יוכלו ליהנות ולקרוא את העיתון בזמנם החופשי.

בברכה,
דני ק.

משה בוקר טוב,
כתבתך ("חינוך מאוחד", גיליון 8) זועקת להתחיל בקורס ללימוד הורים, כיצד עליהם לחנך את ילדיהם, מכיוון שנושא זה נוגע לכולנו בגלובל העולמי, בכלל ובחברה הישראלית בפרט.
אנא חישובו על כך שכדאי להשקיע מאמץ ולפתוח קורס להורות אין לי ספק שתהיה היענות וכל הצדדים ירוויחו מכך.
בברכת יום שמח,
רונית נ.

שלום רב,
ברצוני לשבח אתכם על העיתון המיוחד במינו שהוצאתם, אני קוראת כל סיפור וסיפור ולא מפספסת אף מילה, הכל בעל תוכן ומשמעות יוצאים מן הכלל. אני שומרת את כל גיליונות "קבלה לעם" בספרייה הביתית שלי לצד ספרייהם של מחברים בעלי שם ורבי מכר. העיתון לא יורד ברמתו, לא בתכנים ולא בסיפורים המרתקים והמרגשים שמחברים כולם באמת האחת - חכמת הקבלה. המשיכו בדרככם הברוכה בהפצת החכמה.
תודה ובהצלחה,
הגר ט.

גלעד שלום,
זאת הפעם הראשונה שאני קורא גיליון של עיתונכם ומשך אותי לקרוא את מאמרך בנושא "שחקן קבוצתי" (גיליון 5). ראשית, אני רוצה לברך אותך על איכות הכתיבה והעברת המסר באופן נפלא. שנית, אני מבקש את אישורך לצלם ולהפיץ ברבים מאמר זה לכל אותם השחקנים והפעילים היכולים להפיק מהדברים הכתובים בו רבות.
תודה והמשך שבוע טוב,
גיא ק.

מהיום תוכלו לקבל את גיליונות 'קבלה לעם' עד לביתכם!

מנוי לחצי שנה
(12 גיליונות)

60 ש"ח

מנוי לשנה
(24 גיליונות)

120 ש"ח

מחיר המנוי הינו עלות המשלוח בלבד!

להצטרפות חייגו: 1-700-509-209

info@kab.co.il

עם אריק זאבי

מסע בין כוכבים

אלוף הג'ודו אריק זאבי, איש שהביא הרבה כבוד ומדליות לישראל, יודע לנצח וגם למד להשתמש בכשלון כבקרש קפיצה, ולמרות זאת מספר לרב לייטמן שהוא מרגיש כמו בובה בלי בחירה

אריק זאבי: אני זוכר שבילדותי תמיד אמרו לי שמי שיקיים את מצוות הדת, יגיע בעולם הבא לגן עדן, ומי שלא יקיים לא יגיע. הרב לייטמן: חכמת הקבלה כלל לא מדברת במונחים כאלו. לפי חכמת הקבלה גם אסור להפחיד את האדם, כי יש כלל רוחני שאומר, "אין כפייה ברוחניות". חכמת הקבלה מסבירה לנו בפשטות שאם אדם לא משיג בחייו את המימד הרוחני, הוא חייב לשוב ולהתגלגל לעולם הזה עד ששיג אותו.

אריק זאבי: והמקובלים מאמינים באלוקים? הרב לייטמן: מקובלים אינם "מאמינים" באלוקים, אלא מקיימים קשר עימו, קשר של ממש. כמו שאתה ואני מדברים כרגע ונמצאים במצב של רגשות ומחשבות משותפים, שדרכם אנחנו מבינים אחד את השני, כך המקובל נכנס למצב של קשר עם האלוקים, עם הכוח העליון.

כבר זמן רב אני מסתובב בהרגשה שכל מה שאני מחליט ועושה בחיים כבר נקבע וידוע מראש. שכל מה שאני עושה נובע מהחיווך שקיבלתי או מהמטען הגנטי שלי, כמו איזו בובה שאין לה שום בחירה. המחשבה הזאת שכולנו "מתוכנתים", ממש מתסכלת אותי

אדם מרגיש סיפוק עצום כשהוא משיג את אותו כוח רוחני. הרי החיים שלנו בעולם הזה מסתכמים בבריחה מתמשכת מייסורים ובמרדף אחרי הרגשת סיפוק קטנה וחולפת. לעומת השפלות של החיים האלה, מגיע המקובל להרגשת האור העליון וחווה עולם מלא בכל טוב. הוא מרגיש את הכוחות הרוחניים באופן שלם, נצחי, כזרימה אינסופית של רצונות, ידע ואורות. מטרת הבריאה היא שלהרגשה הזו יגיעו כל בני האדם ועל כך נאמר "וכלם ידעו אותי מקטנם ועד גדלם".

הראיון המלא עם הספורטאי אריק זאבי באתר: www.kab.co.il/links/arik

חופשי, זה יכול לקרות רק במישור העולם הרוחני. אריק זאבי: ומהו העולם הרוחני? הרב לייטמן: העולם הרוחני הוא מערכת עליונה של כוחות שמהלים ומפעילים את העולם שלנו. זו מערכת שאותה אנחנו לא מרגישים כרגע. הכוחות שנמצאים בה מתלבשים בחומר של העולם הזה, מנהלים אותו ומפעילים אותו. לכן, אדם שרוצה להיות חופשי צריך לצאת מתוך החומר אל אותו המרחב שבו נמצאים הכוחות שמפעילים את החומר, ממש כמו יד שנמצאת בתוך כפפה.

אריק זאבי: וכל אחד יכול לעשות את זה? הרב לייטמן: בהחלט, כל אחד. כל אדם ששואל שאלות קיומיות כמו "בשביל מה אני חי?", "למה הכל קורה כפי שקורה?", "מי מנהל אותי?". אני שומע שיש לך שאלות כאלו...

אריק זאבי: נכון. יש לי המון שאלות בלי תשובות. הרב לייטמן: מצוין, כך צריך להיות. אם יש לאדם שאלות מסוג זה והוא מוכן להשקיע, אחרי יגיעה של כמה שנים הוא מגיע להרגשת העולם הרוחני.

אריק זאבי: כך מאמינה הקבלה? הרב לייטמן: הקבלה לא "מאמינה" בשום דבר. אריק זאבי: מה זאת אומרת?

הרב לייטמן: רוב האנשים בעולם נחלקים לשני סוגים: כאלו שמאמינים בכוח העליון, וכאלו שלא מאמינים בו. אבל גם אלו וגם אלו מאמינים במשהו, אין בידיהם עובדות אלא אמונות. לעומתם יש אנשים שמשגים ומרגישים בצורה ברורה את הכוח העליון שמפעיל את כל הטבע, אלו הם המקובלים.

הצליח במשהו, אסור לו ליפול לחולשה, לגאווה. אם ישל בזה, מיד ירד לדרגה נמוכה יותר, שתחייב אותו לחזור למצבו הקודם ולהתחיל מחדש, בדיוק כפי שאתה מתאר. אריק זאבי: אם מדברים על תחושות פנימיות, בזמן האחרון ישנן שאלות שמאוד מטרידות אותי.

אדם שרוצה להיות חופשי צריך לצאת מתוך החומר אל אותו המרחב שבו נמצאים הכוחות שמפעילים את החומר, ממש כמו יד שנמצאת בתוך כפפה. וכל אחד יכול לעשות את זה? בהחלט, כל אחד. כל אדם ששואל שאלות קיומיות כמו, בשביל מה אני חי?

והייתי רוצה לשמוע מה עונה עליהן חכמת הקבלה. כבר זמן רב אני מסתובב בהרגשה שכל מה שאני מחליט ועושה בחיים כבר נקבע וידוע מראש. שכל מה שאני עושה נובע מהחיווך שקיבלתי או מהמטען הגנטי שלי, כמו איזו בובה שאין לה שום בחירה. המחשבה הזאת שכולנו "מתוכנתים", ממש מתסכלת אותי.

הרב לייטמן: אתה צודק, במישור העולם הזה אין לנו כל בחירה חופשית. חכמת הקבלה מלמדת אותנו שהבחירה נמצאת רק במישור גבוה יותר, במישור הרוחני. בחיים האלה כמו שאתה אומר, אתה מתוכנת לחלוטין. אם אתה רוצה להיות

אריק זאבי: שלום הרב לייטמן, כספורטאי אולימפי בענף הג'ודו, התחלתי להתאמן בגיל צעיר מאוד ואני מייצג את המדינה בתחרויות בינלאומיות כבר מגיל חמש עשרה. גדלתי בבני ברק, ועד כיתה ח' למדתי בבית ספר דתי. אני מתעניין מאוד בדברים שיכולים לשנות לטובה את חיינו. לאחרונה למשל, יוצא לי להעביר הרצאות על התמודדות עם לחצים ומשברים מתוך הניסיון שלי בעולם הספורט. הרב לייטמן: ואיך מתמודד ספורטאי עם מצבים כאלה?

אריק זאבי: אני חושב שהיתרון שלי כספורטאי הוא דווקא בזה שאני כבר רגיל לחץ ולכישלונות, כי אין ספורטאי שלא מפסיד. כילד זה שובר את הלב, אבל עם הזמן לומדים איך להתמודד עם זה. כיום, כשאני מגיע למצבים כאלה, אני אומר לעצמי: או-קיי הפסדתי, בוא ננסה להבין איך אני משתפר ומשתמש בהפסד הזה להצלחה עתידית.

הרב לייטמן: כלומר, היום כבר ברור לך שברגע שאתה עובד עם הכישלון בצורה נכונה, הוא דווקא קרש קפיצה להצלחה.

אריק זאבי: נכון מאוד. אבל זה ברור לי רק בתנאי אחד, שנתתי בקרב את כל כולי ולא ויתרתי. הרב לייטמן: כי סיפוק נובע רק כתוצאה מהשקעה מלאה.

אריק זאבי: בדיוק.

הרב לייטמן: ההבחנות שאתה מתאר טובות מאוד. בדומה לספורטאי, גם המקובל נלחם, אבל מלחמתו היא פנימית, עם עצמו. גם המקובל מוצא את עצמו פעם אחר פעם בתוך קרב, ואם

אודות "בני ברוך"

"בני ברוך" הינה תנועה ללא כוונת רווח, א-פוליטית, העוסקת בלימוד והפצת חכמת הקבלה כדי להאיץ את ההתפתחות הרוחנית בקרב המין האנושי. היא הוקמה בשנת 1991 על ידי הרב ד"ר מיכאל לייטמן, ונקראת על שמו של מורו המקובל הרב ברוך שלום אשלג, בנו הבכור וממשיך דרכו של הרב יהודה אשלג ("בעל הסולם" - מחבר פירוש "הסולם" על ספר הזהרה). החומר שמוגש בעיתון מבוסס על המקורות האותנטיים של חכמת הקבלה.

מערכת העיתון "קבלה לעם"

עורך ראשי: ד. אהרוני עורכי משנה: א. סופר, י. ברנשטיין חברי מערכת: י. עובדיה, י. שיא, ג. פרץ, ד. מלינצ'וק, א. לייבוויץ, נ. חסיד, ו. גימלשטיין, מ. פולטורק, ש. גונן, ג. ויסוצקי, ד. שחק, ע. נקש, ד. אקרמן, ח. בן-חור, ס. לייטמן, ד. הנרי עיצוב גרפי: מ. גונופולסקי, י. וולפסון, א. ונטורה, ר. יניב

שאלות, הערות ותגובות למערכת: editor@kab.co.il
ובדואר להוצאת "קבלה לעם" ת.ד. 1552 רמת-גן 52115
הרשמה לקבלת גיליון אלקטרוני של העיתון: info@kab.co.il

מידעון - איך לומדים קבלה?

טלוויזיה

- ערוץ 25 (HOT) • ערוץ 98 (YES)
- בוקר אור - לפתוח את היום בדרך רוחנית ימים א'-ו' 7:00-6:00
- קבלה לעם - מגוון תוכניות מרתקות יום ה' 8:00-8:30, 20:30-21:00 יום שישי 15:00-15:30
- לילות קבלה - שיעורים בשידור חי ימים א'-ו' 3:00-6:00

בית 'קבלה לעם'

- בכל יום ג' בשעה 19:00 תתקיים הרצאה של הרב ד"ר מיכאל לייטמן
- קורסים והרצאות בנושאים מגוונים

קבלה באינטרנט

- 'חכמת הקבלה למתחיל' מגוון קליפים קצרים ומאמרים: www.kab.co.il
- 'חכמת הקבלה למתקדם' מאמרים, ספרים, כתבי מקור וספרייה עשירה. הכרות מעמיקה עם החכמה www.kab.co.il/heb
- 'ערוץ חכמת הקבלה' שידור חי של הרצאות ושיעורי קבלה של הרב מיכאל לייטמן. ניתן לשאול שאלות בשידור חי: www.kab.tv

* כל החומר מוגש בצורה חופשית וללא תשלום

מידע על מגוון אפשרויות הלימוד בטל': 1-700-509-209

"אך ורק בהתפשטות חכמת הקבלה ברב עם, נזכה לגאולה השלמה" הרב יהודה אשלג, "בעל הסולם"

קוראים יקרים, אנו מזמינים אתכם להתנדב להפצת העיתון "קבלה לעם" ברחבי הארץ. בזכות הפצת חכמת הקבלה נביא לשינוי במצבנו הפנימי ולשינוי חיובי במעמדה של מדינת ישראל בעולם.

בעלי עסקים המעוניינים לעזור בהפצת העיתון "קבלה לעם" מוזמנים לפנות ולקבלו ללא תשלום ניתן לקבל סטנד להצבה בבית העסק

לפרטים ניתן לפנות בטלפון: 1-700-509-209 ובדוא"ל: info@kab.co.il